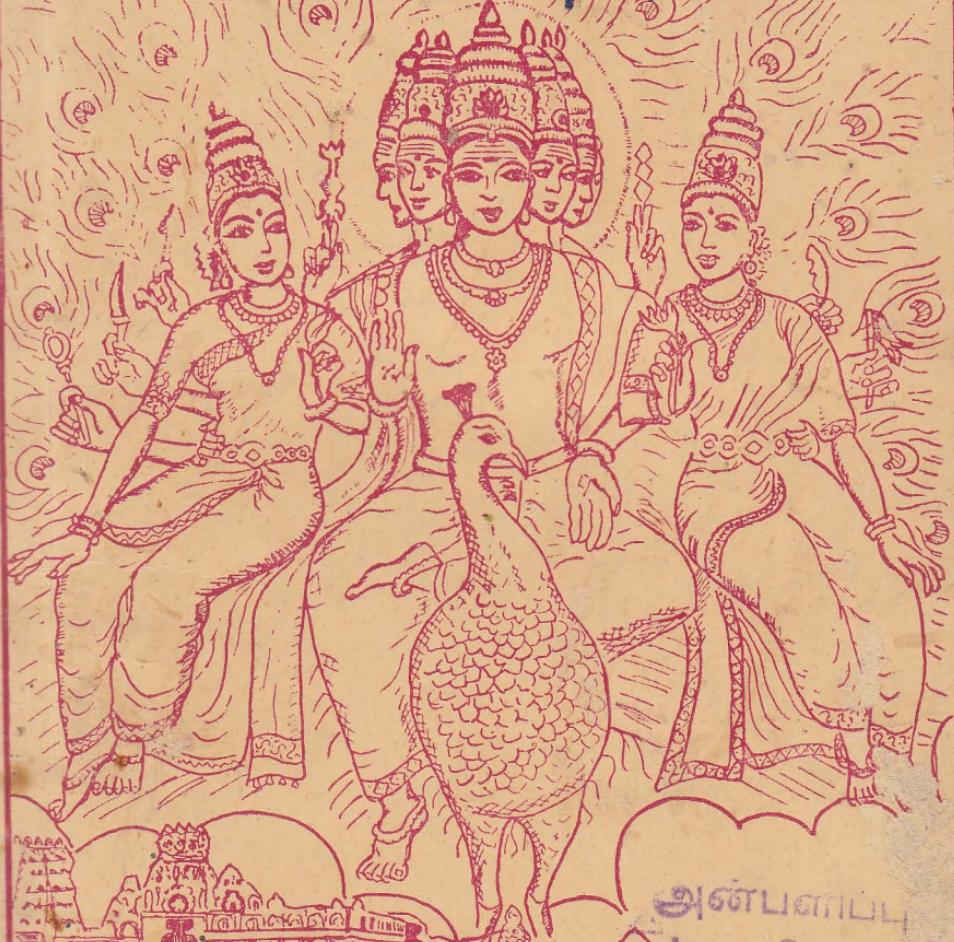

திருமூர்காற்றுப்படை

விளக்கங்கள்

அன்பள்ளப்படு
ஷ்ண தொழில்வச

வெளியீடு:

அருள்மிகு கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம்

நிரவேஷி

வெள்ளு தொழில்கள்
கணபதி துணை இனுவில்.
மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாம்கள்

நக்கிரமுனிவர் பாடியருளிய

திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கவுரை

ச. இராஜேந்திரக் குருக்கள்

வெளியீடு:

அருள்மிகு கந்தசவாமி தேவஸ்தானம்

நீர்வேலி.

2-2-1988

நீரவேலி
அருள்மிகு கந்தசவாமி தேவஸ்தான வெளியீடு

வெளியீடுகள்।

முருகநாமாவளித் திரட்டு - 1
விசுவரூப தரிசனம் - 2
ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பஜாசம் பொழிப்புரை - 3
திருமுருகாற்றுப்படை - விளக்கவரை - 4

விலை: ரூபா 10-00

வ.
முருகன் ஆணை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்து
சிரேஷ்ட உதவப் பதிவாளர்
கனிஞர் இ. முருகையன் B. Sc, M. A.
அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

ஸ்ரீபூத்த செந்தமிழ் நால்களில் நல்லிசைப் புலவர் நக் கேரளர் பாடியருளிய திருமுருகாற்றுப்படை சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இசு ஒரு சிறந்த சமய நூலாக விளங்கு வந்தன் பாராயன் அவ்வாகவும் இனையறை இலக்கிய நாலாகவும் விளங்குகின்றது. சங்க காலத்துப் பத்துப் பாட்டு நீலகணுள் முதலாவதாக அந்தத் தொகுதிக்கு ஒரு கடவுள் வாழ்த்துப் பேர்களு அமைகின்றது. திருமுறை களிலே பதினேராயிரம் திருமுறைபில் ஒரு பகுதியாக இனைக் கப் பெற்றுப் போற்றுப்படுகின்றது.

அறிஞரிக் கடவுளாகிய ஆறுமுகப் பெருமகளின் ஆறு படைவீடுகளைப் பற்றியும் சிறப்பாக எடுத்தோதுகின்றது. ஆறுமுகன் அருள்பெற்ற மெய்யடியார் ஒருவர் அவன்கு ஶாலே அவன் தான் வளங்கி அவன்ரூபை நாடி நிற்கும் வேறு அடியாரேர்குவரை ஆறுமுகப்பெருமான் கோயில் கொண்ட மரும் ஆறுபடை வீடுகளுக்கு ஆற்றுப்படுத்தவதாக அமையும் அரிய பொருள் வைப்பு முறையைப் பெற்று மீளிரவது. முதற்படை வீடாகிய திருப்பார்ங்குள்றத்தில் முருகன் இயற்கையோடியந்த அருவுருவ நிலையில் காட்சியளிக்கின்றார்கள்.

இரண்டாவதாக திருச்சீரலைவாய் எனும் திருச்செந்தூரில் கருணை கூர்மகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டு பரிபூரணஞாக்க காட்சிகருகிறன். இவ்வுருவனிலை மெய்யடியார் உள்ளத்திற் சிறந்து விளங்குவதாகும்.

“ஆரோருவர் உள்ளத்துள்ளே
அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற அருளும் தோன்றும்”

“நம் செந்தில் மேய வள்ளிமலைன்; என்னும் அப்பா கவாமிகளின் அருள் வாக்குகள் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

திருவாவினன்குடி என்னும் பழனியின்கண் முருகப்பெரு மாண அருவமாய்க் கடந்தநிலையில் நக்கிரதேவர் வருணித் துக் காட்டுகிறார். நான்காவது படைவீடாகத் திருவேரகத் தைப் பாடி, அங்கு முருகப்பெருமாணை அந்தணர் போற்றும் மந்திரருபியாய் வேதத்தின் உட்பொருளாகக் காட்டுகிறார். அநுபுதிமாண்களுக்கேயல்லாமல் மலைவாழ் வேடர் முதலிய அடி நிலை மக்ஞங்கும் ஸியனைய் வளவுந்து முருகவேள் அருள்புரிவான் என்பது ஐந்தாவதாகிய குன்று தோழுடற் பகுதியில் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

முருகன் எழுந்தநக்ஞும் மலைகள் யாவும் இதனுள் அடங்குவனவாகும். “புயற் பொழில் பயற்பதி நயப்படுதிருத்தனை” இக்குன்றுகளில் ஒன்றாகும். ஆருவதுபடை வீடாக பழழுதிர் கோலை சொல்லப்படுகின்றது. இத்தலம் இப்பழழுதிர் கோலை சொல்லப்படுகின்றது. இத்தலம் இப்பழழுதிர் கோலை வீற்றிருக்கும் பதியாக அழகர் கோயில் என்னும் பெயருடன் விளங்குகின்றது. திவ்வியப் பிரபந்தம் போன்ற வைணவதூர்லக்ணில் “திருமாவிருஞ்சோலை” என இப்பதி வழங்கப்படுகிறது. முருகனும் அழகனும் ஒரு பொருட்சொற்களே என்பது சிந்தித்தற்குரியது. பரிபூரணங்கிய முருகப்பெருமான் இத்தலத்திலே பெருமாளாகக் காட்சியளித்துத் திருவிளையாடல் புரிகிறான் போலும், அநுபுதி செல்வராம் அருணகிரிநாத கவாமிகள் தமது திருப்புகழ்ப்பாடல்கள் எல்லாவற்றிலும் முடிவில் முருகப்பிராணை பெரும்கேள் என்ற விளித்துப் பாடியிருப்பது நோக்கத் தக்கது.

இந்தாலைப்பாடியருளிய நக்கிரனூர் கடைச்சங்கத்துத் தலைமைப் புவவராவர். திருவிளையாடற் புராணத்திலும் இவர் சரிதை வருகிறது. தருமிக்கு பொற்கிழி அளத்த திருவிளையாடவில். இறையனர் பாடவிற் குற்றங்கண்டு அவர்தம் நுதல் நெருப்புக்கு இலக்காகி வெப்பு நோயற்று அது திரும்பொருட்டுக் கயிலை நோக்கிச் சேல்லும் வழியில் ஒரிடத்தில் சிவவழிபாட்டிலே தவறி, அதனால் கற்கிழுகி என்னும் பூத்தால் மலைக்குகையில் சிறைவைக்கப்பட்டார். அப்புதம் சிவபூசையிலே தவறிய ஆயிரவரைப் பலி கொடுத்து ஒரு யாகத்தைச் செய்து முடிக்க விரும்பி தோள் ளாயிரத்துத் தொண்ணுற்றென்பது பேரை ஏற்கனவேசிறை வைத்திருந்தது. இறுதி ஆளாகச் சிறைப்பட்ட நக்கிரர் பெருமான் அக்குகையில் இருந்த போது அவருக்கு முருகப் பெருமானது நினைவு உண்டாகியது. எல்லாருடைய இருதயதுகையாகிய “தகராகாசத்தில்” இருப்பதனால் முருக னுக்குக் குகன் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று. நக்கிரனர் அந்தப் பெருமாணை எண்ணப் பாட ஆரம்பித்தார். அப்படிப்பாடிய பாட்டே திருமருகாற்றுப்படை என்பர். இதனை நக்கிரனூர் பாட முருகனுகிய குகன் தோன்றிப் பூத்தை அழித்து நக்கிரமாயுணிவரையும் மற்றையோரையும் சிறைமீட்டான் என்னும் வரலாறு பலரும் அறிந்ததே.

இவ்வரலாற்றினைப் பகழிக்கத் தர் என்னும் புலவர் பெருமான் தாம்பாடிய திருச்செந்தார்ப் பிள்ளைத்தமிழில் மிகச்சிறப்பாகத் தெளிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த இத்தெய்வ நூலை நாள்தோறும் பாராயணம் செய்வதால் இம்மை மறுமைப்பயனை எளிதில் அடையலாம் என்பது முருகன் அடியார்களின் அசையா நம்பிக்கையாகும்.

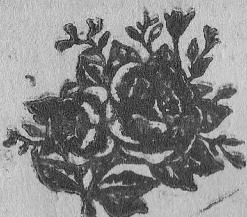
இவ்வரிய நூலானது இதற்கழுன்னர் அறிஞர் பெருமக்கள் பலரால் விரிவான நல்லுரைகளுடன் பண்முறை

அச்சிட்டு வெளிவந்துள்ளது எனி நும் அவ்வெளியிடுகள் நன்கு கற்றவர்க்கேயன்றி எளிதிற் பயண்படுவன் அல்ல, எனவே மூலப்பாட்டுடன் அதற்குரிய சிறப்பான பொருள்விளக்கத்தையும் எழுதி நீர்வைக்கந்தன் தேவஸ்தானத்தின் சார்பில் “முப்போதும் திருமேனி திண்டும்” சிவசார்ய மணி“கந்தலேள் அருள் ஒளிமணி” சிவபூர்ண க. இராஜேந் திரக்குருக்கள் இப்போது வெளியிடுகிறார்கள். அவர்கட்டு எம்மைர்ந்த நன்றியையும் நீடுவாழ்ந்து இன்னமும் இது போன்ற தெய்வப்பணியில் ஈடுபட்டு, எம்மையெல்லாம் வழிநடத்தவேண்டும் என்னும் வேண்டுகோளையும் தெரிவிப்போமாக.

“ஆய்ய மறைபோற்றும் திருநீர்வை நகர்மேவும்
செய்ய முருங்கி திருவடிகள் போற்றுத்துமே”

தீவேலி தெற்கு,
தீவேலி

இ. முருகையன்

முன்னுரை

இப்பொழுது முழுமையாகக் கிடைக்கும் தமிழ் இலக்கண நூல்களிலே மிகவும் பழையது தொல்காப்பியமாகும். இவ்விலக்கணமானது குறிஞ்சி நிலத் தெய்வம் முருகனே என்பதைத் தெளிவுபடச் செப்புகிறது. அவனைச் சேயோன் என அவ்விலக்கணம் குறிப்பிடும்.

இலக்கியத் தமிழ்ப்பனுவல்களிற் பழமையானவை எட்டுத்தொகை நூல்களாம். இவற்றிலே முருகன் பெருமை பற்றிய குறிப்புகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன குறிப்பாக, பரிபாடவிலே செவ்வேள் பற்றிய பாடல்கள் பல உண்டு. இவையெல்லாம் பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்களாற் பாடப்பட்டவை.

எட்டுத்தொகை நூல்களை அடுத்து எழுந்தவையே பத்துப்பாட்டுகள் என்று தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுணர்ந்தோர் கூறுவர். பத்துப்பாட்டுகளுள்ளும் தலைமைப் பாட்டாக மினிரவது திருமுருகாற்றுப்படையாகும். சங்கத் தமிழின் தனிப்பெருந் தலைவராகத் திகழ்ந்தவர் நக்கிரனூர். அவரை நக்கிர தேவ நாயனார் என்று சிறப்பித்துப் பேசவது சைவத்தமிழ் மரபு.

நக்கிரனூர் அருளிய ஆற்றுப்படைப்பாட்டு முன்றாற்றுப் பதிகை அடிகளால் இயன்றது. ‘தொடுக்கும் கடவுட் பழும்பாடல்’ என்று சொல்லத் தகுந்த விழுமிய நடையும் மேட்பட்ட பொருள் நிறைவும் கொண்டது. திருப்பரங்குள்றும், திருச்செந்தூர், பழனி, திருவேரகம், குன்று தோரூடல், பழமுதிர்சோலை ஆகிய திருத்தலக் காட்சிகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் அருட்செயல்களையும் விரிவாக எடுத்துரைப்பது. முருகப்பெருமானை அனுகித் திருவருட்பேறு எய்த விழையும் முழுட்சக்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்குவது. வேண்டுவார் வேண்டுவது எல்லாம்

கிடைக்கப் பெறுவதற்கு அவர்கள் எவ்வழிச் செல்லல் வேண்டுமென்பதை உணர்வித்து மெய்நெறி காட்டுவது.

இவ்வாருண திருநெடும் பாட்டை நாள்தோறும் பாராயணஞ் செய்யும் நியமம் பூண்டோர் பலர். அங்ஙனம் பாராயணஞ் செய்யும் விருப்பம் இருந்தும், அக்கடவுடபழம்பாட்டின் மொழியருமை காரணமாக அதனை அனுகாஞ்சவோரும் உளர்.

‘சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவதே’ முழுப்பயன் தருமாதலால், மொழி முட்டறுத்தலும் பொருள் விளக்கம் தருதலும், பாராயணஞ் செய்வோருக்கு நல்லுதவி பயப்பனவாயமையும். இந்த நன்னேங்கோடு திருமுருகாற்றுப்படைக்கு உரை வரைந்த முன்னேச் சான்றேர் பலர் உளர். அவர்தம் உரைகள் இப்போது நம்மவர்களுக்கு எளிதிற் கிடைப்பன அல்ல. ஆகையால் இவ்வரைவிளக்கத்தை இயற்றி நீர்வேவிக் கந்தசுவாமியார் திருவடித்தாமரைகளிலே பணிவுடன் சாத்துகின்றோம்.

இந்த உரை விளக்கத்தை எழுதுங்கால், எமக்குத்தோன்றுத் துணையாக வழிநடத்திய அங்குப் பெரியார் ஒருவர் உளர். அவர் யாரெனில், ‘கலைமகள்’ ஆசிரியர்வாகீச கலாநிதி உயர்திரு கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்களாவர். சிவநெறித் துறையிலும் செந்தமிழ் நயப்பிலும் நுனுக்கங்கள் பலவற்றை அவ்வப்போது எமக்கு உணர்வித்த அறிஞர் அவர். அவருடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் இந்த உரை விளக்கத்தில் எடுத்தாண்டு வழிமொழிந்துள்ளோம். அவரது அளவிலா அன்புக்கு எமது நன்றி என்றும் உரியது.

சௌவத் தழிமுலகம் இந்தாலே வரவேற்றுப் பயன்கொள்ளும் என்று நம்புகிறோம்.

அருள்மிகு
கந்தசுவாமி தேவஸ்தானம்,
நீர்வேவி. 2-2-88.

க. இராஜேந்திரக்குருக்கள்

அண்பளிப்பு:
ஷங்கர கொழிலகர்
கோட்டை

எ
கணபதி துணை
செந்தில் மேய வள்ளிமணைள் துணை

திருமுருகாற்றுப்படை

1. திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் உவப்ப வலன் ஏர்புதிரிதரு
பலர் புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டா அங்கு
ஒவற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிர்ஜுளி
உறுநர்த்தாங்கிய மதனுடை நோன்தாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லறம் தடக்கை

மறுஇல் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன்
கார்கோள் முகந்த கமஞ்சுல் மாமழை
வாள்போழ் விசம்பில் வள்ளறை சிதறித்
தணிப்பெயல் தலைஇய தண்நறுங் கானத்து
இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து

உருள்புந் தண்தார் புராும் மார்பினன்
மால்வரை நிவந்த சேண்டயர் வெற்பில்
கிண்கிணி கவைஇய ஒண் செஞ்சீரடிக்
கிண்ககால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பணைத்தோள்
கோபத்தனள் தோயாப் பூந்துகில்

பல்காச நிரைத்த சில்காழ் அல்குல்
கைபுனைந்து இயற்றுக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிர்இழைச்
கேண்கிகந்து விளங்கும் செயிர்தீர்மேனித்
துணையோர் ஆய்ந்த இணைர் ஒதிச்

5

10

15

20

செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடையிடுபு
பைந்தாட் கவளைத் தூரிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத் துத்
திலகம் கைதிய தேங்கமழ் திருநுதல்
மகரப் பகுவாய் தாழமணன்னு றுத்துத்

25

துவரமுடித்த துகள் அறுமுச்சிப்
பெருந்தன்சண்பகம் சௌரீஇக்கருந்தகட்டு
உளைப்பூமருதின் ஓள் இணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
இனைப்புறு பிணையல் வளை இத்துணைத்தக

30

வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
நுண்புண் ஆகம் திளைப்பத்திண்காழ்
நறுங்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ் தேய்வை
தேங்கமழ் மருத்தனர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகிழ் இளமூலைக் கொட்டி விரிமலர்

35

வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
வெள்ளில் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி ஒங்கிய வென்றடு விற்றகொடி
வாழிய பெரிதென்று ஏத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப்பாடிச்

40

சூர் அரமகளிர் ஆடும் சோலை
மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
சுரும்பும் முசாச் சுடர்ப் பூங்காந்தள்
பெருந்தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள்புக்குச்

45

சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்
உலறிய கதுப்பிற் பிறம்பல் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பசுங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
கழல்கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கப்
பெருமூலை அலைக்கும் காதிற் பிணை மோட்டுச்

50

உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள்
குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
வென்றூடு விற்றகளம் பாடித் தோன்பெயரா

55

நினம்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க
இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சவர மண்டி
அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ்இணர்
மாமுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து

60

எய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஷ்ய - ண
சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்து உறையும்
செலவு நீநயந்தனை ஆயின், பலவுடன்
நுன்னர் நெஞ்சத்து இன்நசை வாய்ப்ப

65

இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய விணையே
செருப்புகன்று எடுத்த சேண்டயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போர் அருவாயில்
திருவீற்றி ருந்த தீதுதீர் நியமத்து

70

மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவையின்
இருஞ்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி ஏற்படக்
கண்போல் மலர்ந்து காமர் சுனைமலர்

75

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்; அதா அன்று.

2. திருச்சீலவாய்

வைந்துதி பொருத வடிஆழ் வரிநுதல் வாடா மாலை ஒடையொடு துயல்வரப் படுமணி இரட்டும் மருங்கிற கடுநடைக்	80
கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பிற கால்கிளர்ந் தன்ன வேழுமேல் கொண்டு ஜவேறு உருவிற் செய்வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி யின் உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப்பொற்ப	85
தகைதாழ்பு துயல் வருஉம் வகைஅமை பொலம்குழை சேண்விளங்கு இயற்கை வாள்மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிரவன் இமைப்பத் தாஇல் கொள்கைத்தம் தொழில் முடிமார் மனன் நேர்பு எழுதரு வாள்நிறமுகனே	90
மாஇருள் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப் பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம்; ஒருமுகம் ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக் காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்றே; ஒருமுகம் மந்திரவிதியின் மரபுளி வழாஅ	95
அந்தனர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே; ஒருமுகம் எஞ்சிய பொருளை ஏழுற நாடித் திங்கள் போலத திசை விளக்கும்மே: ஒருமுகம் செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக் கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம் வேட்டன்றே. ஒருமுகம்	100
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுச்பின் மடவரல் வள்ளி யொடுநகை அமர்ந்தன்றே; ஆங்கம் மூலிரு முகனும் முறைநஷின்று ஒழுகவின் ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பிற் செம் பொறிவாங்கிய மொய்ப்பிற் சுடர்விடுபு	105

வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்:
விண்செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது
ஒருகை; உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை;
நலம் பெறுகவிங்சத்துக் குறங்கின்மிசை அசைஇயது ஒருகை
அங்குசம் கடாவ ஒருகை; இருகை 110

ஜயிரு வட்டமொடு வலந் திரிப்ப, ஒருகை
மார்பொடு விளங்க, ஒருகை
தாரோடு பொலீய, ஒருகை
கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக்கொட்ப, ஒருகை
பாடின் படுமணி இரட்ட, ஒருகை 115

நீல்நிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய, ஒருகை
வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட — ஆங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
அந்தரப் பல் இயம் கறங்கத் திண்காழ்
வயிர் எழுந்து இசைப்ப வால்வளைஞரல 120

உரம் தலைக்கொண்ட உரும்பிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்சளை வெல்கொடி அகவ
விசும்பு ஆரூக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குயர் விழுச்சிர்
அலைவாய்ச் செறலும் நிலைய பண்பே; அதா அன்று 125

• திருவாவினன்குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர், சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வால்ந்தரை முடியினர்,
மாச அற இமைக்கும் உருவினர், மாளின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடுமார்பின்
என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர், நன்பகல் 130

பலவுடன் கழிந்த உண்டியர், இகவொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர், யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர், கற்றோர்க்குத்
தாம் வரம்பாகிய தலைமையர், காமமொடு
கடுஞ்சினம் கடந்த காட்சியர், இடும்பை

135

யாவதும் அறியா இயல்பினர், மேவரத்
துணியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகை முகந்தன்ன மாசில் தூ உடை
முகவாய் அவிழ்ந்த தகைகுழ் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வறுதிவளின்

140

நல்வியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவெர் இன்நரம்பு உளர
நோய்இன்று இயன்ற யாககையர், மாவின்
அவிர்தளிர்புரையும் மேனியர், அவிர்தொறும்
பொன்றரை கடுக்கும் திதலையர், இன்நகைப்

145

பருமம்தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல்
மாசில் மகளிரோடு மறுஇன்றி விளங்கக்
கடுவொடு ஒடுங்கிய தூம்புடை வால்எயிற்று
அழல் எனுயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுங்திற்
பாம்பு படப்புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்

150

புள்ளினி நீள்கொடிச் செல்வனும், வெள்ளறு
வல்வையின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
உமை அமர்ந்து விளங்கும் இமையாழுக்கண்
மூவேயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்,
நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்

155

வேள்விமுற்றிய வென்றடு கொற்றத்து
ஈரிரண்டு ஏந்திய மருப்பின் ஓழில்நடைத்
தாழ்பெருந் தட்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைய

160

உலகம் காக்கும் ஓன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏழு ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாழில் ஊழி
நான்முக ஓருவற் சுட்டிக் காண்வர

165

பகலில் தோன்றும் இகல் இல்காட்சி
நால்வேறு இயற்கைப் பதினெடு மூவரோடு,
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெற்றியர்
மீன்பூத்தன்ன தோன்றலர், மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந்தன்ன செலவினர், வளியிடைத்

170

தீ எழுந்தன் திறவினர், தீப்பட
உரம் இடித்தன்ன ஓரவினர், விழுமிய
உருகுறை மருங்கின்தம் பெறுமுறை கொண்மார்
அந்தரக் கொட்டினர் வந்துடன் காணத்
தாழில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள்
ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; அதான்று

175

4. திருவேரகம்

இருமுன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
அறுநான்குஇரட்டி இளமை நல்வியான்டு
ஆறினில் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை

180

மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
இருபிறப்பாளர் பொழுது அறிந்து நுவல்
ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ஞாண்
புலராக் காழகம் புலர உழடி
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து

185

ஆறு எழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாழியல் மருங்கின் நவிலப்பாடி
விரை உறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுவந்து
ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்; அதான்று

5. குன்றுகோருடல்

- பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன் 190
 அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
 வெண்குதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்,
 நறுஞ்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
 கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலையீய கானவர் 198
 நீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்
- குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
 தொண்டகச் சிறுபழைக் குரவைஅயர
 விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
 குண்டு சுனைடுத்த வண்டுபடு கண்ணி 200
 இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்
- முடித்தகுலலை இலையுடை நறும்புச்
 செங்கால் மராஅத்த வால்இணர் இடைஇடுபு
 சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தன் மாத்தழை
 திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உட்டி,
 மயில்கண்டன் மடநடை மகளிரொடு 205
- செய்யன், சிவந்த ஆடையன், செவ்வறைச்
 செயலைத் தன்தளிர் தூயல்வரும் காதினன்
 கச்சினன், கழலினன், செச்சைக் கண்ணியன்,
 குழலன், கோட்டன், குறும்பல் இயத்தன்,
 தகரன், மஞ்ஞஞுயன், புகரில் சேவலம் 210
- கொடியன், நெடியன், தொடிஅணிதோளன்,
 நரம்பு ஆர்த்தனன் இன்குரல் தொகுதியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தன் சாயல்
 மருங்கில் கட்டிய நிலன் நேர்பு துகிலினன்,
 முழவு உறழ் தடக்கையின் இயலெந்தி 215
- மென்தோழ் பஸ்பினை தழீஇத் தலைத்தந்து
 குன்றுதோருடலும் நின்றதன் பண்பே; அதான்று

6. பழமுதிர் சோலை

- சிறுதினை மலரோடு விரைஇ மறிஅறுத்து
 வாரணக்கொடியொடு வாயிற்பட நிறீஇ
 ஊர் ஊர்கொண்ட சீர்கெழு விழவினும், 220
- ஆர்வலர்ஏத்த மேவரு நிலையினும்,
 வேலன்தைஇய வெறிஅயர் களனும்,
 காடும், காவும், கவின்பெறு துருத்தியும்,
 யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்,
 சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பு ங்கடம்பும் 225
- மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும்,
 மாண்தலைக் கொடியொடுமண்ணி அமைவர
 நெய்யொடுஜையவி அப்பி ஐது உரைத்துக்
 குடந்தம்பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
 முரண்கொள் உருவின் இரண்டு உடன்டாலீச் 230
- செந்தநால் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி நிலையீய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇய தாவெள் அரிசி
 சில்பவிச் செய்து பல்பிரப்பு இரிஇச்
 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப் 235
- பெருந்தன் கணவீர நறுந்தன்மாலை
 துணைஅற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பின் நல்நகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சிபாடி
 இமிழ் இசை அருவியொடு இன்னியம் கறங்க 240
- உருவப் பல்பூத்தாழய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
 முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
 முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியனகர்
 ஆடுகளம் சிலம்பப்பாடி பலவுடன் 245

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் பூட்டை பினிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
ஆன்டாண்டு உறைதலும் அறிந்தவாரே;
ஆன்டாண்டு ஆயினும் ஆக, காண்தக 250

முந்துநீ கண்டுமீ முகன் அமர்ந்து ஏத்திக்
கைதொழு உப் பரவிக்காலுற வணங்கி,
ஏ நெடும் பெருஞ்சிலையத்து நீலப்பைஞ்சை
ஜவருள் ஓருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ, 255

ஆஸ்கெழு கடவுட் புதல்வ, மாஸ்வரை
மலைமகள் மகனே, மாற்றேர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ,
இழை அண்சிறப்பிற் பழையோள் குழவி.
கௌவானேர் வணங்குவில் தாளைத் தலைவ, 260

மாலைமார்ப் நூலறிபுலவ
செருவில் ஓருவ, பொருவிறல் மள்ள,
அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மலை
மங்கையர் கணவ, மைந்தர் ஏறே
வெல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ 265

குன்றம் கொன்ற குன்றுக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ,
பலர்புகழ் நான்மொழிப் புலவர் ஏறே
அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
நசையுநர்க்கு ஆத்தும் இசைபேராள 270

அலர்ந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேஎய்
மண்டமர் கடந்தநின் வென்று ஆடு அகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவே எள்
பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்,
குர்மருங்கு அறுத்த மொயம்பின் மதவளி, 275

போர்மிகு பொருந, குரிசில், எனப்பல
யான் அறிஅளவையின் ஏத்தி, ஆனது
நின் அளந்து அறிதல் மன் உயிர்க்கு அருமையின்
நின்னடி உள்ளி வந்தனென்; நின்னெலு
புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய் எனக் 280

குறித்தது மொழியா அளவையிற் குறித்துடன்
வெறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூளியர்
சாறு அயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி,
அளியன்தானே முதுவாய் இரவலன்
வந்தோன் பெரும, நின்வண்புகழ் நயந்தென 285

இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்
தெய்வம் சான்ற திறல்விளங்கு உருவின்
வான்தோய் ஜிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப்பண்டைத்தன்
மணம்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி. 290

அஞ்சல் ஒம்புமதி, அறிவல்நின் வராவுளன்
அண்புடை நன்மொழி அளோஇ, விளிவின்று
இருள்ளிற முந்நீர் வளோஇய உலகத்து
ஒருநீ ஆகித்தோன்ற, விழுயிய
பெறல் அரும் பரிசில் நல்குமதி; பலவுடன் 295

வெறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில் சமந்து
ஆர் [முழுமுதல்] உருட்டி வேரல்
பூவுடை அலங்குசினை புலம்ப வேர்கிண்டு
விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த
தண்கமழ் அலர் இருல் சிதைய நன்பல 300

ஆசினி முதுச்சோ கலாவ மீமிசை
நாக நறுமலர் உதிர ஊகமொடு
மாழுக முசக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று
முத்துடைவான் கோடு தழீஇத் தத்துற்று 305

நன்பொன் மணிநிறம் கிளரப் பொன்கொழியா
வாழை முழுமுதல் துயியத் தாழை
இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்
கறிக் கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரிலை

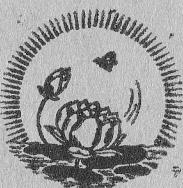
310

கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலோடு
இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்
பெருங்கல்லூவிடர் அளைச் செறியக் கருங்கோட்டு
ஆமாண்நல்ரஹி சிலைப்பச் சேண்டின்று

315

இழுமென !இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலைமலைகிழவோனே.

முற்றும்

14

வ
கணபதி துணை
வேலும் மயிலுந் துணை

நக்கிரை தேவநாயனூர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படை விளக்கம்

1. திருப்பரங்குள்றம்

“ உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாஅங்கு
ஒவற இமைக்கும் சேண்விளங்கு அவிர்ஒளி ’ ’

உலகில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மகிழும்படி வலமாக
எழுந்து வானத்தில் உலாவும்; பலவகையான அறிஞர்
கரும் புகழும், கதிரவனைக் கடவின் மேலே உதயமாகும்
போது கண்டாற்போல, இடையீடு இல்லாமல் சுடர்விடு
கிண்ற நெடுந்தாரத்திலும் சென்று விளங்கும், பரவிய ஒளி
இதை உடைய முருகன் என்று சொல்ல வருகிறார்:

“ உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றுள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறந்த் தடக்கை ’ ’

மனிதர்கள் இன்பத்தை விரும்புவார்கள் துன்பத்தை வெறுப்
பார்கள் இன்ப ஆக்கமும் துன்ப நீக்கமும் விரும்புவன்,
கண்ணன் கிடையில் எல்லாப் பற்றையும் விட்டு, எனதுதிரு
வடியைப் பற்றிக்கொள், நான் உன்னைத் தாங்குகின்றேன்
என்று சொன்னான். அதுபோல ஆண்டவன் தன்னுடைய
திருவடியைப் பற்றிக்கொண்டவர்களுடைய கவலையைப்
போக்கி அவர்களுடைய பொறுப்பை எல்லாம் ஏற்றுக்
கொண்டு நலம் செய்கிறேன். ஆதவின் அவனுடைய தாள்
உறுநர்த் தாங்கும் தன்மையுடையது.

15

அவனுடன் வந்து போர் செய்பவர்களை அவனுடை கைகள் தேய்த்து விடுகின்றன. (செல் என்பது : இடு) பகைவர்களை அடியோடு அழிக்கும் பராக்கிரமத்தை உடையன அவன் கைகள்.

அருஞும் பராக்கிரமமும் அவனுடைய அறக் கருணைக்கும் மறக் கருணைக்கும் அடையாளங்கள்.

இவ்வாறு நோன்றையும் தடக்கையையும் உடைய முருகப் பெருமானை நக்கீரர் அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

“ மறுவில் கற்பின் வாள்நுதல் கணவன் ”

குற்றமற்ற கற்புடைய தேவயாணையின் கணவன். தேவயாணை முருகப்பெருமானுடைய அருகில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இரண்டு பேரையும் ஒருசேரவைத்துக் காட்டுகிறார் நக்கீரர். முதலில் ஓளிப்பிளம்பைக் காட்டி பின் திருவடியைக் காட்டி திருக்கரத்தைக்காட்டி அக்கரத்தினால் பற்றிக் கொண்டு மணம்செய்துகொண்ட தேவயாணையைக் காட்டி அந்தப் பெருமாட்டியின் கணவன் முருகன் என்று சொல்கிறார்.

“கார்கோள் முகந்த கமஞ்சுல் மாமழை வாள்போழ் விசம்பில் வள்ளுறை சிதறித் தலைப்பெயல் தலைஇய தண்நறுங் கானத்து இருள்பட்டப் பொதுளிய பராரை மராஅத்து உருள்பூந் தண்டார் புரஞும் மார்பினன்”

கடலை முகந்த நிறைந்த கருப்பத்தை உடைய கரிய மேகம் யின் ஓளி வெட்டும் வானத்தில் வளப்பமான மழைத்துவியைச் சிதறி முதல் மழை பெய்த தண்ணிய மணம் வீசும் காட்டில் இருள் உண்டாகும்படியாகச் செறிந்து படர்ந்த பருத்த அடிமரத்தையுடைய செங்கடம்பினது உருஞும் பூவினால் கட்டிய மாலை புரஞும் திருமார்பை உடையவன்.

கார்கோள் - கடல், கம - நிறைவு, வான் - ஓளி, உறை - துளி, பெயல் - மழை, தலைஇய - பெய்த பொதுளிய - செழித்த, பராரை - பருஅரை, பருத்த அடிமரம்; மராஅம் - செங்கடம்பு.

“மால்வரை நிவந்த சேண்டூயர் வெற்பில் கிண்கிணி கவைஇய ஒன் செஞ்சீறடிக் கணைக்கால் வாங்கிய நுசுப்பிற் பலைத்தோள் கோபத்தன்ன தோயாப் பூந்துகில் பல்காக நிரைத்த சிலகாழ் அல்குல் கைபுனைந்து இயற்றுக் கவின்பெறு வனப்பின் நாவலொடு பெயிய பொலம்புனை அவிரஇழைச் சேண்டுகந்து விளங்கும் செயிர்தீர்மேனி”

பெரிய மூங்கில்கள் உயர்ந்து வளர்ந்த யிக உயரமான மலையில்

கிண்கிணியால் சுற்றப்பெற்ற ஓளி பொருந்திய சிவந்த சிறு அடி

திரண்ட காலையும் உள்வாங்கிய இடையையும் பருத்த தோனையும் உடையவர்கள் என்று சொல்ல வருகிறார்.

இந்திர கோபப் பூச்சியைப் போன்ற, வண்ணத்தில் தோய்க் காமல் இயல்பாகவே சிவந்துள்ள மெல்லிய துகில் பலமணிகளைக் கோத்த ஏழு வடமாகிய மேகலையை அணிந்த இரகசிய உறுப்பை உடையவர்கள்.

ஒருவருடைய கையால் அழகாகப் புனைந்து அமைக்காத அலங்காரத்தைப் பெற்ற அழகை உடையவர்கள்.

சாம்பூநதம், என்று நாவல் பழத்தோடு பெயர் பெற்ற பொன்னால் அமைந்து விளங்கும் ஆபரணத்தை உடையவர்கள் நெடுந் தூரத்தைக் கடந்து விளங்குகின்ற குற்றம் தீர்ந்த நிறத்தினை உடையவர்கள்.

“துணையோர் ஆய்ந்த இணைர் ஓதிச் செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடையிடுபே பைந்தாட் குவளைத் தூஇதழ் கிள்ளித் தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத் திலகம் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல் மகரப் பகுவாய் தாழுமண்ணுறுத்துத்

துவரமுடித்த துகள் அறுமுச்சிப்
பெருந்தன்சண்பகம் சௌரீதிக்கருந்தகட்டு
உளைப்பூமருதின் ஒள் இனர் அட்டிக்
கிளோக்கலின்று எழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
இனைப்புறு பினையல் வளைஇ”

தோழிமார் சிறந்ததென்று ஆய்ந்து பாராட்டும் கடை
இத்து நெய்ப்புடன் உள்ள கூந்தலில், சிவந்த காம்பையடைய
வெட்சி மலரின் சிறிய இதழ்களை இடையிலே வைத்து, பசிய
தண்டை உடைய குவளை மலரின் தூய இதழ்களைக்கிள்ளி
இட்டு, சிதேவி என்னும் தலைக் கோலத்தோடு வலம்புரி
என்னும் தலைக்கோலத்தையும் பக்கத்தில் வைத்து, தில
கத்தை அணிந்த மணங்கமமும் அழியை நெற்றியில் வந்து
மகரவாய் என்னும் அணிகலன் தாழும்படியாகப் புளைந்து
நன்றாக முடித்த குற்றமற்ற உச்சிக் கொண்டையில் பெரிய
குளிர்ந்த சண்பகமலரைச் செருகி கரிய புற இதழையும்
பிசிரையும் உடைய மருதம்பூங் கொத்துகளையும் வைத்து,
கிளையினின்று அழுகுபெறப் பிரிந்து எழுந்து நீரின்கீழ் உள்ள
சிவந்த அரும்பை இனைத்துக் கட்டிய மாலையை வளைய
வைத்துக்கட்டி.

“துளைத்தக வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்தளிர்
நுண்புண் ஆகம் திலைப்பத்தின்காழ்
நறுங்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதினர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகிழ் இளமூலைக் கொட்டி விரிமலர்
வெங்கை நுண்தாது அப்பிக் கான்வர
வெள்ளில் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா”

ஒன்றுக்கு ஒன்று ஓப்பாக நிற்கும்படி வளப்பமான இரு
காதுகளிலும் நிறையச் செருகிய அசோகத்தின் ஒள்ளிய
தளிர் நுண்ணிய அணிகலன்களை அணிந்த மார்பில் பூரள
திண்ணிய வயிரமேறிய நறுமணமுடைய சந்தனக்கட்ட
டையை அரைத்த குழம்பை வாசனை வீசும் மருதம்
பூவைப் போலத் தோற்றும்படி கோங்க மரத்தின் குவிந்த
அரும்பு போன்ற இளை நகிள்களின் மேல் பூசி

அதன்மேல் வேங்கை மரத்தில் மலர்ந்த மலரிலுள்ளம் கரந்
தப் பொடியை அப்பி அழு உண்டாகும்படி விளாமரத்
தின் சிறிய தளிர்களைக் கிள்ளி மேலே தூவி

“கோழி ஓங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென்று ஏத்திப் பலருடன்”

கோழி உயர்ந்து தோன்றும். வஞ்சியாது எதிர்நின்ற
கொன்ற வெற்றியைப் புலப்படுத்தும் கொடி நெடிது
வாழ்க என்று துதித்து;

“சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப்பாடிச்
குர்அரமகளிர் ஆடும் சோலை
மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
சுரும்பும் மூசாச் சுடர்ப் பூங்காந்தள்
பெருந்தன் கண்ணி மிலந்த சென்னியன்”

பலரும் ஒருங்கே கூடி அழு விளங்குகிற மலைப்பக்கங்கள்
எதிரொலி செய்யும்படி பாடித் தேவுமகளிர் ஆடுகின்ற
சோலையில், குரங்கும் அறியாத மரங்கள் செறிந்திருக்கின்ற
குழலில், வண்டுகளும் மொய்க்காத விளக்கு போன்று
ஒளிவிடும் காந்தள் மலராகிய பெரிய குளிர்ந்த கண்
வியை அணிந்த தலையை உடையவன்:

“பார்முதிர் பளிக்கடல் கலங்க உள்புக்குச்
குர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்”

பாறைகள் முதிர்ந்த குளிர்ச்சியையுடைய கடல் கலங்கும்
படி உள்ளே புகுந்து அங்கே மறைந்திருந்த குரங்கிய
அசுரங்கல முதல்வனைப் பிளந்த ஒளியையும் இலையையும்
உடைய நீண்டவேல்

“உலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
சுழல்விழிப் பகங்கண் குர்த்த நோக்கின்
கழல்கண் கூகையொடு கடும் பாம்பு தூங்கப்
பெருமலை அலைக்கும் காதிற் பினை மோட்டுச்
உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள்”

உலர்ந்த கேசத்தையும் ஓன்றுக்கொன்று மாரூகக் கோணிய பற்களையும் ஆழமான வாயையும் சுழலுகின்ற விழிகளை படிடைய பச்சையான கணகளையும் அச்சத்தைத் தரும் பார் வையையும், கழன்றுற்போன்ற கண்ணை உடைய கோட்டானேடு பாம்பு தொங்கப் பெரிய தனங்களை மோதும் காதுகளையும், சுரசுரப்பான வயிற்றையும் அச்சம் பொருந்திய நடையையும் உடைய பயத்தை உண்டாக்கும் பேய் மகள்.

“குருதி ஆடிய கூர்உகிரக் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் காந்தலை,
ண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
வென்று விற்றகளாம் பாடித் தோள்பெயரா
நினைம்தின் வாய்ள் துணங்கை தூங்க’

இரத்தம் தோய்ந்த கூரிய நகத்தையுடைய வளைந்த விரலாலே கண்ணைத் தோண்டி உண்டு எஞ்சிய மிக்க நாற்றத்தை உடைய கரிய தலையை, பள்ளங்கும் வளையையனிந்த வளைந்த கையில் ஏந்திக்கொண்டு கண்டோர் அஞ்சும்படியாக, முருகன் வென்று போர் செய்த வெற்றிக் களத்தைப் பாடி தோளை அசைத்துக் கொண்டு தசையைத் தின்னும் வாயையுடையவளாய்த் துணங்கைக் கூத்து ஆடும்படி

“இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி
அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ்இனர்
மாழுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து
எய்யா நல்ஜிசைச் செவ்வேற் சேன்ய்”

குதிரையும் மனிதனும் ஆகிய இரண்டு பெரிய உருவும் இனைந்த ஒரு பெரிய குரனுடைய உடம்பை ஆறு வேறு விருவுங்களுடன் அவன் அஞ்சும்படி மேற்கொண்று. அசரர்களுடைய மிக்க வளிமையெல்லாம் அடங்கும்படி, கவிழ்ந்திருக்கும் கொத்துக்களையுடைய மாமரத்தின் அடிமரத்தைப் பிளந்த குற்றமில்லாத வெற்றியையுடைய,

அறியமுடியாத நல்ல புகழையுடைய செவ்வேலையுடைய முருகனுடைய - திருவடி என்று பின்னாலே இனைக்கிறார்.

“எய்யா நல்ஜிசைச் செவ்வேல் சேன்ய்”

அறிய முடியாத நல்ல புகழையும் சிவந்த வேலையையும் உடைய முருகன்.

“சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்து உறையும்
செலவு நீந்யந்தனை ஆயின், பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சத்து இன்நசை வாய்ப்பு
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே”

சிவந்த வேலையுடைய செந்திறப்பிரானுகிய முருகனுடைய செம்மையான திருவடியைச் சென்று அடையும் பெருமை பெற்ற உள்ளத்தோடு, நன்மையை விரும்புகின்ற கடைப் பிடியோடு இதுகாறும் பழகிய இடத்தைப் பிரிந்து சென்று வாழ்வதற்குரிய யாத்திரையை நீ விரும்பினாலோ, பலவகையான நன்மைகளுடன் நன்றாக உன்னுடைய நெஞ்சத்திலுள்ள இனிய விருப்பம் நிறைவேறும் வகையில், இப்போது நீ நினைந்து முற்பட்ட காரியத்தின் பயனை அடைவாய்.

திருப்பரங்குள்றச் சிறப்பு

“செருப்புகள்று எடுத்த சேண்டயர் நெடுங்கொடி வரிப்புளை பந்தோடு பாவை தூங்கப் பொருநர்த் தேய்த்த போர் அருவாயில்”

போரை விரும்பி உயர்த்திக் கட்டிய மிக உயரமாக உள்ள நீண்ட கொடிகளை உடைய

வரிந்து புனையப்பட்ட பந்தோடு பொம்மைகள் தொங்க பகை வீரர்களை அழித்து போர் அருமையாகப் போன வாயிலையும் உடைய மதுரை என்று சொல்ல வருகிறார்.

“திருவீற்றி ருந்த தீதூதீர் நியமத்து மாடமலி மறுகிற் கூடற் குடவயின்”

திருமகள் சிறப்புடன் எழுந்தருளியிருக்கும் திமை தீர்ந்த கடைகளையும்

மாடங்கள் மலிந்த தெருக்களையும் உடைய மதுரைக்கு மேற்கே

“இருஞ்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த மூல்தாள் தாமரைத் துஞ்சி வைக்கறைக் கள்கமழ் நெய்தல் ஊதி ஏற்படக் கண்போல் மலர்ந்த காமர் சுளைமலர் அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும் குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்; அதா அன்று”

கரிய சேற்றையுடைய, அகன்ற வயலில் விரிந்து மலர்ந்த மூல்தாள் தண்டிலே உடைய தாமரையில் உறங்கி, விடியற் காலையில் கள் வீசுகின்ற நெய்தல் மலரை ஊதி, பகல் நேரம் வந்தவுடன், கண்ணைப் போல மலர்ந்த அழகிய சுளைகளிலுள்ள மலர்களின் உள்ளே சிறகுகளையுடைய வண்டுகளின் கூட்டம் ரீங்காரம் செய்யும் திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதற்கும் உரியன் — அது அல்லாமல்,

2. திருச்சீலவாய் (திருச்செந்தூர்)

“வைந்துதி பொருத வடுஆழ் வரிநுதல் வாடா மாலை ஒடையொடு துயல்வரப் படுமணி இரட்டும் மருங்கிற் கடுநடை”க்

கூர்மையான அங்குசத்தின் நுனிமோத, அதனால் உண்டான வடு ஆழ்ந்திருக்கும் வரிகளையுடைய நெற்றியில், வாடாத பொன்னரி மாலை பட்டத்தோடு அசைய

ஓலிக்கும் மணி மாறி மாறி ஒசை செய்யும் பக்கத்தை யும் வேகமான நடையையும்

“கூற்றத்து அன்ன மாற்றஞ் மொய்ம்பிற் கால்கிளர்ந் தன்ன வேழுமேல் கொண்டு”

யமைனைப் போன்ற தடுப்பதற்குப் பொலிமையை உடைய, காற்று எழுந்தாற்போன்ற வேகத்தையுடைய யானையின் மேல் ஏறிக்கொண்டு

[மாற்று அரு - மாற்றுவதற்கு அரிய; மாற்று: தொழிற் பெயர்]

“ஜவேறு உருவிற் செய்வினை முற்றிய முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி மின் உறழ் இமைப்பிற் சென்னிப்பொற்பு”

ஜந்து வேறு உருவத்தில் கைத்தொழில் நுட்பம் நிரம்பிய முடியில் விளங்கிய வெவ்வேறு நிறம் பெற்ற மணிகள் மின்னைலை ஒத்த ஒளியொடு திருமுடியில் பொலிவு பெற்று விளங்க

“நகைதாழ்பு துயல் வருஞம் வகைஅமை பொலம்குழை சேண்வினங்கு இயற்கை வாண்மதி கவைஇ அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பு”

ஒளி தங்கி அசைகின்ற பலவகை மணிகளையுடைய பொன் ஹலான் குழைகள், வானத்தில் விளங்கும் இயற்கையை யுடைய ஒளியைப் பெற்ற திங்களைச் சேர்ந்து அகலாத நடசத்திரங்களைப் போல விட்டு விளங்கி ஒளிர

“தாழில் கொள்கைத்தம் தொழிலில் முடிமார் மனன் நேர்பு எழுதரு வான்றிறமுகனே”

கேடும் குற்றமும் இல்லாத மேற்கோளையுடைய தம்முடைய தொழில்கள் முடியும் பொருட்டுத் தியானம் செய்யபவர் களின் மனத்தில் பொருந்தி எழுகின்ற ஒளியையுடைய முகங்கள்.

“மாஇருள் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப் பல்கக்திர் விரிந்தன்று ஒருமுகம்; ஒருமுகம்”

பெரிய இருளையுடைய உலகம் குற்றம் இன்றி விளங்கும் படியாகப் பலவகையான கதிர்கள் விரிந்தது ஒருமுகம்.

“ஓருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிது ஒழுகிக்
காதவின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்றே,”

ஓருமுகம் பக்தர்கள் போற்றிப் புகழ், அவர்களுக்கு ஏற்
கும்படியாகப் பொருந்தி இனிதாகச் சென்று விருப்பத்
தோடு மகிழ்ந்து வரத்தைக் கொடுத்தது.

“ஓருமுகம்
மந்திரவிதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே”

வேதமந்திர விதியின்படியே சம்பிரதாயத்தினின்றும் வழு
வாத அந்தணர்களுடைய யாகங்களை நன்றாக நிறைவேற்
த் திருவுள்ளங் கொள்ளும் ஓருமுகம்,

“ஓருமுகம்
எஞ்சிய பொருளை ஏழுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசை விளக்கும்மே”

ஓருமுகம் நூல்களாலும் ஆசிரியர்களாலும் விளக்கமுறை
மல் எஞ்சி நின்ற பொருள்களை, [அவற்றை உணரவேண்
டும் என்ற வேட்கையுடன் முருகனைப் பணிந்து நிற்கும்
அடியார்கள் இன்பம் அடையும்படியாக ஆராய்ந்து, சந்
திரனைப் போல அவர்கள் கேட்ட. துறையின் பகுதிகளை
யெல்லாம் விளங்கும்படி செய்யும்.

“ஓருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம் வேட்டன்றே”

ஓருமுகம் பொர்செய்யும் பகைவர்களை அடியோடு அழித்து
வருகிற போர்களை ஓழித்துச் சினம் கொண்ட நெஞ்சத்
தோடு வெற்றிக்கு அறிஞரியாக களவேள்வியைச் செய்
கின்றது.

“ஓருமுகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுச்சப்பின்
மடவரல் வள்ளி யொடுத்தை அமர்ந்தன்றே”

ஓருமுகம் குறவருடைய மடமகளும் கொடிபோன்ற
இடையை உடைய மடமுடைய பெண்ணுமாகிய வள்ளி
யோடு சேர்ந்து புன்முறுவலை விரும்பிச் செய்கின்றது.

“ஆங்கு அம்
முவிரு முகனும் முறைநல்லின்று ஒழுகவின்”

அவ்வாறு அந்த ஆறுமுகங்களும் தாம் செய்யவேண்டிய
செயல்களை முறையே பயின்று நடத்துவதால் தோள்கள்
நிமிர்கின்றன. கைகள் செயல் புரிகின்றன, என்று சொல்ல
வருகிறார்.

“ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பிற்
செம் பொறிவாங்கிய மொய்ப்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்”

மாலை தாழ்ந்து விழங்கும் அழகிய பெருமையைடைய
திருமார்பிலுள்ள சிவந்த ரேகைகளை வாங்கிக்கொண்டவை [தோள் என்று கூறவருகிறார். ஆரம் - முத்துமாலை; பிற
மாலைகளையும் சொல்லலாம், தாழ்ந்த - தொங்கிய,
பகடு - பெருமை, பொறி - கீற்று, கோடுவாங்கிய - ஏற்றுக்
கொண்ட மார்பிலுள்ள கோடுகள் தோள்ளாவும் செல்வதைத்
தோளின் செயலாக வைத்து அவைவாங்கிக் கொண்டன
என்றார்.] வலியை உடையவை, ஒளிவிடுபனவை, வண்புகழ்
நிறைந்தவை படைக்கலங்களால் புகைவர் மார்பைப்
பின்து அவற்றை வாங்குபவை, உயர்ந்தவை ஆகிய
தோள்கள்.

“விண்செலல் மரபின் ஜயர்க்கு ஏந்தியது ஒருகை;
உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை”

வானத்திலே செல்லும் வழக்கத்தை உடைய முனிவர்களைப்
பாதுகாக்கும் பொருட்டு மேலே எழுந்தது ஒரு திருக்கரம்.
இடையிலே வைத்திருப்பது ஒரு திருக்கரம்.

[மரபு - வழக்கம், ஜயர் - முனிவர், உக்கம் - இடை]

“நலம் பெறுகவிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை
அசைஇயது ஒருகை
அங்குசம் கடாவ ஒருகை”

அழகுபெற்ற செவ்வாடையெடைய துடையின் மேல் தங்
கியது ஒருகை, அங்குசத்தைச் செலுத்துவதற்காக அமைந்
தது ஒருகை

“இருகை, ஜயிரு வட்டமொடு எஃகுவலந் திரிப்பு”

இரண்டு கைகள் கேடையத்துடன் வேலாயுதத்தையும் வல
மாகச் சுழற்ற

இந்த இரண்டு கைகளும் மந்திர விதியின் மாபுளிவழாஅ,
அந்தனார் வேள்வி ஒர்க்கும்மே ஒரு முகம் என்று சொன்ன
திருமுகத்துக்குப் பொருந்தி அமைந்த கைகள். அகரர் வந்து
வேள்வியைக் கெடாமல் அவரை ஒட்டுவதற்கு இவற்றை
சுழற்றுதலின் வேள்வி ஒர்க்கும் முகத்திற்கு இக் கைகள்
எற்றவாறு உணர்க.

“ஒருகைமார்பொடு விளங்க, ஒருகை
தாரோடு பொலிய”

முனிவர்க்குத் தத்துவங்களைக்கூறி உரையிறந்த பொருளை
உணர்த்தும் காலத்து ஒருகை மார்பொடே விளங்காநிற்க,
ஒருகை மார்பின் மாலை தாழ்ந்ததனேடே சேர்ந்து அழு
பெற.

[முருகனும் சின்முத்திரையைத் தரித்த கோலத்தில் குரு
வாக வீற்றிருக்கிறான் என்பது தெளிவு]

[ஞானபண்டித சாமியாக இருத்தவின் அவன் மேரனாகு
வாக இருப்பதற்கும் உரிமையுடையவன். மனமும் குண
மும் சலனமும் ஆகிய அழுக்குகள் இல்லாத துரியமும்
கடந்த துரியாதீத நிலையில் பெறும் ஆனந்த அநுபுதியைத்
தருவதற்கு காரணமான, மவுனமான அட்சரம் ஏதும் இல
லாத மந்திரமாகிய முத்திரையைப் பொருந்தித் திருமார்
பில் நிகழ்ந்தவை]

மோன் முத்திரையே மவுன நிரட்சர மந்திரம். இதை
உணர்ந்தவர்கள் துரியாதீதமாகிய சுகாநுபூதியில் திளைப்
பார்கள்.

இந்த இரு திருக்கரங்களும் முருகப்பெருமானுடைய ஞானச்
சிறப்பைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.]

ஒருகை கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக்கொட்டப்,

ஒருகையானது கீழே நழுவி விழும் வளையோடு மேலே
சுழன்று களவேள்வி செய்க என்று உத்தரவிட

“ஒருகை
பாடுஇன் படுமணி இரட்ட..”

மற்றொரு கை ஒசை இவிதாக உள்ள ஓலிக்கின்ற மணியை
மாறி மாறி அடிக்க

“ஒருகை
நீல்நிற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய”

ஒருகையானது நீலநிறம் பெற்ற வானத்திலிருந்து மிக்க
துளிகளாக மழையைப் பொழிய

“ஒருகை, வான் அரமகளிர்க்கு வதுவை குட்ட..”

ஒருகையானது தேவலோகத்து மடந்தையருக்கு மணமாலை
குட்ட

“ஆங்கப்
பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி”

அவ்வாறு அந்தப் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களும் திருமுகங்
களுக்கேற்ற பகுதியிலே அமையும்படி செயல்களைச் செய்தருளி

“அந்தராப் பல இயம் கறங்கத், திண்காழ்
வயிர் எழுந்து இசைப்ப, வால்வளைஞர்ல
உரம் தஸ்க்கொண்ட உரும்பிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ”

[பொறி - பீவி, அகவ - சூரல் கொடுக்க]

வானுலகத்திலுள்ள இசைக்கருவிகள் முழுங்க திண்ணிய வயிரத்தை உடைய கொம்புகள் ஒலிக்க, வெண்மையான சங்குகள் ஒலியை எழுப்ப - வலிமையை உடைய இடியைப் போன்ற முரசங்களோடு பல பீவிகளையடைய மயிலாகிய வெற்றிக்கொடி குரல் காட்ட

“விசம்பு ஆருக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குயர் விழுச்சீர்
அலைவாய்ச் செறலும் நிலைஇய பண்பே;
அதா அன்று”

ஆகாயமே வழியாக விரைந்து செல்வதைத் திருவுள்ளத் திற் கொண்டு

உலகத்தார் புகழ்ந்த நாளுக்கு நாள் ஒங்கி வருகின்ற உயர்ந்த மேலான சிறப்பை உடைய அலைவாய்க்குச் சென்று தங்குவதும் அவனுடைய நிலைத்த பண்பாகும்;

அதுவல்லாமலும்

• திருவாவினன்குடி (பழனி)

“சீரை தைஇய உடுக்கையர், சீரோடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்”

மரவுரியை உடையாக அணிந்தவர், அழகோடு வலம்புரிச் சங்கை ஒத்த வெண்மையான நரரமுடியை உடையோர்

“மாச அற இமைக்கும் உருவினர், மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடுமார்பின்
என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்”

மாச இல்லாமல் விளங்கும் திருமேனியை உடையோர்! மான்தோலைப் போர்த்த, தசைகெட்ட மார்பில் எலும்புகள் மேலே தோன்றி அசையும் உடம்பை உடையோர்.

சீரை - மரவுரி, தைஇய - அணிந்த, உடுக்கை - உடை, வால்நரை - வெண்மையான நரரை.

“நன்பகல், பலவுடன் கழிந்த உண்டியர்”
நல்லநாட்கள் பலவற்றில் ஒருங்கே உணவை உண்ணது விட்டவர்கள்.

“இக்கொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர், யாவதும்
கற்றேர் அறியா அறிவினர், கற்றேர்க்குத்
தாம் வரம்பாகிய தலைமையர்,
பகையையும் பிறரைச் செறுவதையும் நீக்கிய மனமுடையவர். கற்றவர் சிறிதும் அறியாத வாலறிவினர். கற்ற வர்களுக்கு வரம்பாக நிற்கும் தலைமையை உடையவர்.

“காமமொடு
கடுஞ்சினம் கடந்த காட்சியர்”
காமத்தோடு கடுமையான சினத்தையும் வென்ற ஞானத் தையூடையோர் — மயக்கத்தையும் வென்றவர் என்பது தெளிவு.

இடும்பை யாவதும் அறியா இயல்பினர்,
சிறிதளவும் துன்பத்தையறியாத இயல்புடையவர்கள்.

“மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்”
மனம் பொருந்த வெறுப்பில்லாத ஞானத்தையூடைய முனிவர்கள் முன்னுலே செல்ல
முனிவர் பெருங்கூட்டம் முன்னே செல்ல அவர்களைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டுவிட்டுப் பின்னே வருகின்றவர்கள் யார் என்று பார்ப்போம்.

“புகை முகந்தன் மாசில் தூ உடை
முகவாய் அவிழ்ந்த தகைகுழ் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறுதிவிலன்
நல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவலர் இன்றாம்பு உளா”

நேர்பு - சேர்த்து, செய்வு - சுருதி கூட்டும் செய்கை தீவ்வு - நரம்புக்கட்டு, நயன் - இனிமை அன்பு, இங்கே மனோதரமம், மேவலர் - மேவுதலை உடையவர், உளர் - மீட்ட,

சகையை முகந்தாற் போன்ற “அழுக்கு இல்லாத தூய உடையையும், மொட்டுக்கள் வாய் அவிழ்ந்து மலர்ந்த மாலை குழு விளங்கும் மார்பையும், காதிலே வைத்துப் பார்த்துச் சருதிகூட்டிய நரம்புக் கட்டையடைய நல்ல யாழிலே பயிற்சியுடையவர்களும் மனோதரம்முள்ள நெஞ்சையும் மென்மையான மொழிகளையும் உடையவர்களுமாகிய கந்தருவர்! இனிய யாழ் நரம்பை மீட்டிப்பாட

“நோய்கின்று இயன்ற யாக்கையர், மாவின் அவிர்தளிர்புரையும் மேனியர், அவிர்தொறும் பொன்றரை கடுக்கும் திதலையர்”

நோயே இல்லாமல் அமைந்த உடம்பை உடையவர். மாமரத்தின் பளபளக்கும் தளிரை ஒத்த வண்ணத்தை உடையவர்: அப்படிப் பளபளக்குங் தோறும் பொன்னை உரைத்தாற் போலத் தோன்றும் அழுகுத் தேமலை உடையோர்

“இன்நகைப்
பரும்தாங்கிய பணிந்து ஏந்து அல்குல்
மாசில் மகளிரோடு மறுஇன்றி விளங்கக்”

கண்ணுக்கு இனிய ஓளியை உடைய பருமம் என்னும் மேகலையைத் தாங்கியதும் தாழ்ந்தும் உயர்ந்தும் இலக்கணப்படி அமைந்ததுமாகிய இரகசிய உறுப்பை உடையவருமாகிய குற்றமற்ற மகளிரோடு அந்தப்பாடல்சிறிதும் குறைபாடு இல்லாமல் எடுத்துக் காட்ட

நகை - ஓளி, பருமம் - பதினெட்டடு வடங்களைக் கொண்ட மேகலை, பணிந்து - தாழ்ந்து, ஏந்து - உயர்ந்து நிற்கும், மறு - குற்றம்.

“கடுவொடு ஒடுங்கிய தூம்புடை வால்ளயிற்று அழவென உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுந்திறற் பாம்பு படப்புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப் புள்அணி நீள்கொடிச் செல்வனும்”

நஞ்சோடு உள்ளே அமைந்த துளையையடைய வெள்ளையான பல்லையுடையனவும், நெருப்பைப் போல மூச்சவிடுவனவும், அச்சத்தை உண்டாக்குகின்ற கடுமையான வளையை உடையனவுமாகிய பாம்புகள் அஞ்சி விழும்படி அடிக்கும், பல கோடுகளையுடைய வளைந்த சிறகுகளையுடைய பறவையாகிய கருடனை அணிந்த உயர்ந்த துவசத்தையடைய திருமாலும்

“வெள்ளேறு

“வலவையின் உயிரிய பலர்புகழ் தினிதோள் உமை அமர்ந்து விளங்கும் இமையாமுக்கண் மூவையில் முருக்கிய முரண்மிது செல்வனும்”

வெள்ளையான இடபக் கொடியைத் தம் வலப்பக்கத்தே உயர்த்தியவரும், பலரும் புகழும் தின்மையான தோளை உடையவரும், உமாதேவியார் விரும்பித் தங்கும் திரு மேனியையுடையவரும், இமையாத மூன்று கணகளையுடையவரும், மூன்று மதில்களை அழித்த வளிமையிலே மிக்க செல்வருமாகிய சிவபெருமானும்,

“நூற்றுப்பத்து அடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல் வெள்விமற்றிய வென்றடு கொற்றத்து சுரிரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடைத் தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை ஏருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்”

ஆயிரம் கண்களை உடையவனும் நூருகிய பலவகை வேள்விகளை முற்றச் செய்தவனும், எதிர்நின்று பகைவர்களை அழிக்கின்ற வெற்றிச் சிறப்பை உடையவனும், நான்கு உயர்ந்த கொட்டுகளையும், அழுகு வாய்ந்த நடையையும் பூமியில் தாழ்ந்த பெரிய வளைந்த துதிக்கையையும் உடைய

எல்லோரும் உயர்வாகச் சொல்லும் யானையாகிய ஜராவதத்தின் கழுத்தின் மேல் ஏறியவனும் ஆகிய வளம் மலிந்த செல்வத்தெடுடைய இந்திரனும்,

“நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலையை
உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுறி கொள்கைப்
பஸ்ர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக
ஏழுற ஞாலம் தன்னில் தோன்றித்
தாமரை பயந்த தாழில் ஊழி
நான்முக ஒருவற் சுட்டிக் காண்வர”.

நாற்றிசைக் காவலர்களாகிய நான்கு பெருந்தெய்வங்களின் காவலுக்குப்பட்ட நல்ல நகரங்கள் நிலைபெற்ற உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற ஒன்றுக் கிரும்பும் கடைப்பிடியை யுடையவர்களாகிய பலரும் புகழும் மும்மூர்த்திகளும், பழையபடியே தம்தம் தொழில்களை இயற்றித் தலைவர்கள் ஆகும்படியாக, இன்புமறுகின்ற பூவுலகில் வந்து தோன்றி. தாமரையினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவனும் கேட்ல்லாத நீண்ட ஆயுளையுடையவனுமாகிய நான்முகனுகிய ஒருவனை என்னி,

அவர்கள் குறை:

முதலில் தவம் செல்ல, அதனை அடுத்து இசை செல்லுகிறது. இந்த இரண்டையும் முன்னிற் கொண்டு தேவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு முருகனால் ஒரு காரியம் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகவே கூட்டமாகவே வருகிறார்கள் தேவர்கள். திருமால் வருகிறார். சிவபெருமான் வருகிறார். இந்திரன் வருகிறார்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுமே வருகிறார்கள். இந்தக் கூட்டத்தில் ஒருவனைக் காலேம். மும்மூர்த்திகளில் ஒரு மூர்த்தியாகிய பிரம்மா.

அவன் இப்போது சிறையிலிருக்கிறார். அதனால் படைப்புத் தொழில் நின்றபோயிற்று. அது நீற்கவே தொடர்ந்து செய்யவேண்டிய காத்தல் முதலிய தொழில்களும் நின்று

போய்விட்டன. அடுப்பு மூட்டினால்தான் சோறு சமைக்க முடியும். அடுப்பு மூட்டும் சிற்றுள் வரலில்லை. அதனாலே சமையலும் நடைபெறவில்லை.

நான்முகனைச் சிறையில் அடைத்தவன் முருகன். அந்தப் பெருமானை அணுகிப் பிரமனுடைய பிழையைப் பொறுக்க வேண்டுமென்று இரந்து வரம் பெறுவதற்காகத்தான் இந்தத் தேவர்கள் வருகிறார்கள். நேரே போனால் முருகனுக்கு பழைய கோபம் தலைகாட்டுமோ என்று அஞ்சி, அவனுக்குக்கந்த முனிவர்களையும் இசைவானர்களையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

“பகவில் தோன்றும் இகல் இல்காட்சி நால்வேறு இயற்கைப் பதினெரு மூவரொடு”

குரியீனாப் போல தேசுடையவர்களாகத் தோன்றும் மாறுபாடு இல்லாத தோற்றத்தைப் பெற்ற, நான்கு வேறுபட்ட இயற்கையையுடைய முப்பத்துமூவரொடு.

“ஓன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெற்றியர்”

பதினெண் வகையாகிய உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றவர்களும்

“மீன்புத்தன்ன தோன்றலர், மீன்சேர்பு வளிகிளர்ந்தன் செலவினர், வளியிடைத் தீ எழுந்தன்ன திறவினர், தீப்பட உரும் இடித்தன்ன குரவினர், விழுமிய உறுகுறை மருங்கில்தம் பெறுமுறை கொண்மார் அந்தரக் கொட்டினர் வந்துடன் காண”

விண்மீன்கள் ஒளியுடன் விளங்குவதைப் போன்ற தோற்றத்தை உடையவர்கள்.

மீன்கள் உலாவுகின்ற இடத்தைச் சேர்ந்து காற்று எழுந்ததால் ஒத்த வேகமான நடையையுடையவர்கள். காற்று வீகம்பொழுது தீ எழுந்தாற் போன்ற வளிமையை உடையவர்கள்.

தீ உண்டாகும்படியாக இடி இடித்தாற் போன்ற குரலையுடையவர்கள்.

எல்லோருக்கும் பொதுவாக உள்ள பெரிய குறையைத் தீர்த்துக்கொள்வதோடு, அதன் சார்பில் தாம் பெறவேண்டிய வற்றைத் தங்கள் தங்கள் முறையிலே நின்று பெற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு (மேலே சொன்ன யாவரும்) ஆகாயத்தே இயங்கிக்கொண்டு வந்து ஒருங்கே தரிசனம் செய்து கொள்கிறார்கள்.

அப்படி அவர்கள் தரிசித்துக்கொள்ளும்படி - முருகன் அவைன் குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவருக்குர்.

“தாழில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னான் ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; அதா-அன்று”

கேடு இல்லாத விரதத்தையுடைய மடந்தையாகிய தேவ சேனையோடு சிவகாலம் திருவாவினன் குடியில் தங்கியிருக்கும் செயலையும் உடையவன். அது மட்டும் அன்று.

4. திருவேரகம்

“இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது இருவர்ச் சுட்டிய பலவேறு தொல்குடி”

ஆறு என்று தமக்கு அமைந்த இலக்கணத்தினின்றும் பிழையாமல்

தந்தை தாய் என்னும் இருவருக்கும் உரிய கோத்திரமாகத் தனித்தனியே இரண்டு முனிவர்களைச் சுட்டிக் கூறும் பல வரக் கேறுபட்ட பழையகுடி

“அறுநாள்குஇரட்டி இளமை நல்லியாண்டு ஆறினில் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை”

நாற்பத்தெட்டாகிய இளமைப் பருவத்துக்குரிய நல்ல ஆண்டுகளை நிற்க வேண்டிய நெறியிலே நின்று கழித்த, தாமத்தையே விரும்பும் கடைப்பிடியை உடைய

“முன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து இருபிறப்பாளர் பொழுது அறிந்து நுவல்”

மூன்று வகையாகச் சொல்லப்பட்ட வேள்வித் தீயைபே செல்வமாக உடைய

இருபிறப்பாளர்களாகிய அவ்வந்தனர்கள் துதிக்கவேண்டிய பொழுதை அறிந்து, தோத்திரங்களைக் கூற

“ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணான் புலராக் காழகம் புலர உமலி”

மூன்று புரிகளையுடைய ஒன்பது என்னும் எண்ணிக்கை கொண்ட நுண்ணிய நூலை அணிந்து, உலராத ஆடையை இடையில் கிடந்தவாறே உலரும்படி உடுத்து வழிபடு கிறார்கள்

“உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து ஆறு எழுத்து அடக்கிய அருமைக் கேள்வி நாடியல் மருங்கின் நவிலப்பாடி விரையறு நறுமலர் ஏந்தி”

தலையின் மேல் குவித்த கையையுடைவர்களாய் முருகணப் புகழ்ந்து, ஆறு எழுத்துக்களைத் தன்பாற்கொண்ட அரிய உபதேச மந்திரத்தை நாக்குப் புரஞம் அளவிலே பலமுறை கூறி மணம் மிக்க நறுமலர்களை ஏந்தி, வழிபடவும்,

“பெரிதுவந்து ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்; அதா அன்று”

இவ்வாறு அந்தனர்கள் வழிபடுவதை மிகவும் திருவுள்ள ததில் உவந்து முருகன் திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதற்கும் உரியன்,

அதுமட்டும் அன்று,

ஆறெழுத்தை தன்னுள்ளே அடக்கிய மந்திரம் ஷடாக்ஷரம் மறை என்பது - மந்திரம், கேள்வி - உபதேசம், உபதேச மந்திரத்தை அவ்வாறு கூறினார். முருகனுக்கு உரியர

ஷடாக்ஷர மந்திரம், அது பிரணவத்தின் விரிவாக இருப்பது அதனால்

“ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமாளே” என்று அருணகிரிநாத கவாயிகள் பாடினார்.

ஷடாக்ஷர மந்திரத்தை உச்சித்துக் கையில் மலர்களை ஏந்தி வழிபடுகிறார்கள். அபிஷேக ஆராதைசீ முடிந்தபிறகு கையில் மலரை வைத்துக்கொண்டு வேதமந்திரங்களைச் சொல்லி இறைவன் திருவடியில் சமர்ப்பிப்பது மரபு. இதை மந்திரபுஷ்ப என்று சொல்வார்கள். பூசையின் இறுதியில் நந்தமலர் ஏந்தி வழுத்துதல் வழக்கமாதவின் அதை இங்கே இறுதியில் வைத்துச் சொன்னார்.

5. குன்றுதோறுடல்

“பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன்
அம்பொதிபு புட்டில் விரைவுக் குளவியொடு
வென்குதாளம் தொடுத்த கண்ணியன்”

பச்சிலைக்கொடியில் நறுமணத்தை உடைய சாதிக்காயை நடுவிலே வைத்து, பூசாரியனவன் அழகிய பண்டங்களைப் பொதிதலையுடைய புட்டிலைப்போல விளங்கும் தக்கோலக் காயையும் விரவவைத்து, காட்டுமல்லிகையோடு வெள்ளை நிறம் பெற்ற கூதாள மலரையும் வைச் சூக்க கட்டிய கண்ணியை அணிந்தவனுகி — எழுந்தருளுகிறுன் முருகன் என்று சொல்ல வருகிறார்.

“நறுஞ்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற
கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
நீடுஅமை விளாந்த தேக்கள் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவைஅயர்”

பைங்கொடி - பச்சிலைக்கொடி, நறைக்காய் - சாதிக்காய், இடுபு - இட்டு; வைத்து, வேலன் - பூசாரி, அம் - அழகிய, பொதி - பொதிதல். புட்டில் - புட்டிலைப் போன்ற தக்கோலக் காய். விரைவு - விரவி; கலந்து, குளவி - காட்டுமல்லிகை, கண்ணி - தலையில் அணியும் மாலை.

நல்ல மணத்தை வீக்ம் சந்தனத்தை அணிந்த, நிறம் கிளர்ந்து தோன்றும் மார்பையும் கொடுமையான செயலையும் வலிய வில்லையும் உடைய கொலைசெய்யும் வேடர்கள் உயர்ந்த மூங்கிற குழாயில் பலநாள் இருந்து மூற்றி விளைந்ததும் தேநோயதுமாகிய கள்ளின் தெளிவை மலை விலுள்ள சிற்றூர்களில் வாழும் தம் சுற்றுத்தாருடன் உண்டு மகிழ்ந்து, தொண்டகம் என்ற சிறிய பறைக்கு ஏற்றபடி குன்றக் குரவையாகிய கூத்தை ஆட

“விரல் உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
குண்டு சுனைபூத்த வண்டுபடு கண்ணி”

விரலாலே வலிய மலர்த்துதலால் மலர்ந்தவை வெவ்வேறு வகையாக இருப்பவை, வாசனையும் காம்பும் உடையவை. ஆழமான சுனைகளிலே மலர்ந்தவை. வண்டுகள் படிந்து மொய்க்கும் தன்மையவை ஆகிய மலர்களால் தொடுத்த கண்ணியையும் - பிறவற்றையும் உடைய மகளிர்

“இனைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்
முடித்தகுல்லை இலையுடை நறும்பூச்
செங்கால் மராஅத்த வால்லீஸர் இடையிடுபு
சரும்புண்த தொடுத்த பெருந்தன் மாத்தழை
திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உழை,
மயில்கண்ட ன்ன மடநடை மகளிரொடு”

இரட்டையாகக் கட்டிய மாணியினால் கட்டிய கூந்தலையும். முடிந்திருக்கும் கஞ்சாவின் இலையையுடைய மணமுடைய பூவையும். சிவந்த அடியையுடைய வென்கடம்பின் வெள்ளையான பூங்கொத்துக்களையும், இடையிடையே இட்டு. வண்டுகள் வந்து மொய்த்துத் தாதுகளை உண்ணும்படி தொடுத்து அமைத்த பெரிய குளிர்ந்த தழையென்னும் ஆடையையும் திருத்தமாக அமைந்த மணிகளாலான வடங்களை உடைய மேகலையை அணிந்த இரகசிய உறுப்பில் அசையும் படி (தழையை) உடுத்து மயிலைக் கண்டாற் போன்று வருகின்ற மெத்தென்ற நடையையுடைய பெண்களோடு.

“செய்யன், சிவந்த ஆடையன், செவ்வரேச் செயலைத் தண்டளிர் துயல்வகும் காதினன்”

சிவந்த திருமேனியை உடையவன். செந்திறம் பெற்ற ஆடையை அணிந்தவன். செம்மையான அடிமரத்தையுடைய அசோகினது குளிர்ச்சியான தளிர் அசையும் காதுகளை உடையவன்.

“கச்சினன், கழவினன், செச்சைசுக் கண்ணியன்”

கச்சை உடையவனுகி, கழலை அணிந்தவனுகி, வெட்சிக் கண்ணியைச் சூடியவனுகி,

“குழலன், கோட்டன், குறும்பல் இயத்தன்,

புல்லாங்குழலை வாசிக்கிறவன், கொம்பை ஊதுகிறவன் சிறிய பல வாத்தியங்களை வாசிக்கிறவனுய்,

“தகரன், மஞ்ஞஞ்யன், புகரில் சேவலங் கொடியன், நெடியன், தொடிஅணிதோளன்”

ஆட்டின் மேல் ஏறுபவனுய், குற்றமற்ற சேவற்கொடியை ஏந்தியவனுய், நெடிய திருவருவமுடையவனுய் வாகுவலயங்களை அணிந்த தோள்களையுடையவனுய்,

“நரம்பு ஆர்த்தனன் இன்குரல் தொகுதியொடு யாழின் நரம்பு ஒலித்தாற்போன்ற இனிய குரலை எழுப்பிப் பாடும் மகளிர் கூட்டத்தோடு,

“குறும்பொறுக் கொண்ட நறுந்தன் ராயல் மருங்கில் கட்டிய நிலன் நேர்பு துகிலினன்”

சிறியபுள்ளிகளை உடையதாய் மனமும் தண்மையும் மென்மையும் உடையதாய் இடுப்பிலேகட்டிய, நிலத்திலே புரஞ்சுலை உடைய துகிலை உடையவன்.

“முழவறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி மென்றேள் பல்பினை தழிலீத் தலைத்தந்து”

முழவைப்போலப் பெருத்த விசாலமான கைகளால் ஏற்ற வண்ணம் ஏந்திக்கொண்டு, மெல்லிய தோளையுடைய மான் போன்ற பல மகளிரைத் தழுவி, அவர்களுக்குத் தலைக்கை கொடுத்து

“குன்றுதோருடலும் நின்றதன் பண்பே; அதா-அன்று”

ஒவ்வொரு மலையிலும் திருவிளையாடல் புரிவதும் நிலைபெற்ற அவனுடைய இயல்பாகும். அதுமட்டும் அன்று

6. பழழுதிர் சோலை

முதுகன் தனக்கென்று கோயில்கட்டி வழிபடும் இடங்களில் எழுந்தருளி வீற்றிருந்து அன்பர்களுக்கு நன்மை செய்கிறுன். அந்த இடங்களில் மட்டும் தானு அவன் இருக்கிறார்கள்? அவன் பார்க்கும் இடம் எங்கும் ஒருநீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரண ஆண்தன். அவன் கண்ணைக்கவரும் அழகுருவம் படைத்த வன். அழகுதும்பும் இடங்களில் எல்லாம் அழகளுகிய முருகனுடைய மணம்கமமும். மலர்களையும் மற்றப்பண்டங்களையும் வைத்து நடாத்தும் விழாக்களில் அவன் சாந்தித்தியத்தைக் காண்காம்; அழகாக இருக்கும் இடத்தை ‘இது விழாக்களத்தைப்போல இருக்கிறது’ என்று கூறுவது புலவர்கள் வழக்கம். மகிழ்ச்சியையும் வளப்பத்தையும் தெய்வ உணர்ச்சியையும் கொண்டு விளங்குவது விழா. ஒவ்வொர் ஊரிலும் விழா நடக்கும் அந்தந்த தெய்வத்திற்குரைப் தனித்தனியே சில முறைகள் உண்டு. சிறியசிறிய ஊர்களில் எல்லாம் முருகனுக்கு விழா எடுப்பார்கள் குறிஞ்சி நிலக்கடவுளாகிய முருகனுக்கு அந்திலத்தில் விளையும் தினையரிசியில் விருப்பம் அதிகம், தேனும் தினைமாவும் வள்ளிநாயகிதர உண்டவன்ல்லவா? ஆதலால் அவனை வழிபடும் போது தினையரிசியைக்கொண்டும் அதன் மாவில் தேனைச்சேர்த்துப்பிசைந்தும் நெய்விட்டும், நெய்விளக்கேற்றியும், வழிபாடு செய்கிறார்கள். இப்படி ஒவ்வொரு மலையிலும் தோருடலும் நின்றதன் பண்பே; அதா-அன்று அவனுடைய இயல்பாகும். அதுமட்டும் அன்று

வோர் ஊரிலும் நடைபெறுகிறது. அந்தவிழாக்களை (தினைமாவிளக்கு) நடத்துவோருடைய அன்பை உணர்ந்து முருகன் அவ்விடங்களில் எழுந்தருளிநலம் செய்கிறோன் அங்கே அவனைக் காணலாம்.

“சிறுதினை மலரோடு விரைவு. மறிஅறுத்து வாரணக் கொடியோடு வயிற்பட நிற்கி, ஊருர் கொண்ட சீர்கைமு விழவினும்,”

சிறிய தினையிசையைப் பூக்களோடு கலந்து வைத்து, ஆட்டை அறுத்து, கோழிக் கொடியோடு விழாவுக்குரிய களத்தை நிறுவி ஒவ்வொர் ஊரிலும் நடத்த மேற்கொண்ட சிறப்பு பொருந் திப விழாக்களிலும்,

“ஆர்வலர்ஏத்த மேவரு நிலையினும், வேலன்தைஇய வெறிஅயர் களனும்,”

அன்பு முறுகி ஆர்வமாகிய ஆர்வலர்கள் துதித்து வழிபட விரும்பிச் செல்லும் இடங்களிலும், பூசாரி அமைத்த வெறி யாடுகின்ற இடத்திலும்.

“காடும் காவும், கவின்பெறு துருத்தியும் யாறும் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்”

இயற்கையாக வளர்ந்த காடுகளிலும், மக்கள் வளர்க்கும் சோலைகளிலும் அழுக பெற்ற ஆற்றுக்கு நூலில் உள்ள இடங்களிலும் இயற்கையான ஆற்றிலும், மக்கள் வெட்டிய குளத்திலும். இவை போன்ற வேறு பல இடங்களிலும்.

“சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பு நகடம்பும் மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும்,”

நான்கு தெருக்கள் கூடும் சதுக்கத்திலும் மூஸ்ருதெருக்கள், ஐந்துதெருக்கள் முதலியவை கூடும் சந்தியிலும், புதிய புவையுடைய கடம்பமரத்திலும், மரத்தடியிலுள்ள மன்றத்திலும் பொதுவாகப் பலர் கூடும் சபையிலும், கந்தை வழிபடும் இடத்திலும்.

“மாண்தலைக் கொடியொடுமண்ணி அமைவர்”

மாட்சிமைப்பட்ட தலையை உடைய கோழிக்கொடியோடு மற்ற அலங்காரங்களையும் பொருத்தமாக அமையும்படி

“நெய்யொடுஜயவி அப்பி ஜது உரைத்துக் குடந்தம்பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி”

நெய் அல்லது எண்ணேயோடு வெண்சிறு கடுகையும் அப்பி மெல்லியதாக மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கை கூப்பி வணங்கி வளப்பமிக்க மலர்களைத்தாவி அருச்சித்து.

“முரண்கொள் உருவின் இரண்டு உடன்ஊடைஇச் செந்தநூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி மதவலி நிலைய மாத்தாள் கொழுவிடைக் குருதியொடு விரைவிய தூவெள் அரிசி சில்பவிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇ”

ஓன்றேரு ஓன்று மாறுபட்ட நிறத்தையுடைய இரண்டு ஆடைகளை ஓன்றன் மேல் ஓன்றுக்குச் சேர்த்து உடுத்து, கையில் செந்திர நூலுக் காப்பாகக் கட்டி, வெண்ணிறமான பொரியைத் தூவி, மிக்க வளிமைநிலை பெற்ற பெரியகாலை யுடையகொழுத்த ஆட்டுக்கிடாயை வெட்டிய இரத்தத்தோடு கலந்தமிக்க வெண்மையான அரிசியைச் சிறுபலியாக வைத்து, பல பிரப்பரிசி நிரம்பியக்கடைகளை இருத்தி,

“சிறுபசு மஞ்சளோடு நறுவிரை தெளித்துப் பெருந்தன் கணவீர நறுந்தன்மாலை துணையற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி”

சிறிய பசுமஞ்சளோடு மணமுடைய பொருள்களைத் தெளித்து பெரிய குளிர்ந்த செவ்வரளியால் ஆன மணமிக்க குளிர்ந்த மாலையை அளவு ஒத்து அறும்படியாக அறுத்து, அங்கங்கே தொங்கும்படி கட்டி,

“நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சிபாடி
இழிலிசை அருவியொடு இன்னியம் கறங்க
உருவப் பல்பூத்தாழய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்கள் -
ஆடுகளம் சிலம்பப்பாடிப் பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஒடாப் பூட்கைப் பினிமுகம் வாழ்த்தி”

செறிந்த மலைச்சாரவில் உள்ள நல்ல நகர்களை வாழ்த்தி, மனமுள்ள தூபத்தைக் காட்டி, குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடி, இனிமையாக ஓலிக்கின்ற ஒசையையுடைய அருவியோடு இணைந்து இனிய வாத்தியங்கள் முழங்க, பலநிறங்களையுடைய மலர்களை அர்ச்சித்து, கண்டோர் அஞ்சம்படியாக இரத்தத் தோடு கலந்த சிவந்த தினையைப் பரப்பி, பூசை செய்யும் குறமகள் முருகனுக்கு உவப்பான வாத்தியங்களை வாசிக்கச் செய்து, தெய்வம் இல்லையென்ற முரண்பட்ட கொள்கையை உடையவர்களும் அஞ்சம்படியாக முருகனை வரும்படி செய்த அழகு மிக்க அகன்றதிருக்கோயிலில், வெறியாடுகின்ற அழகு மிக்க அகன்றதிருக்கோயிலில், வெறியாடுகின்ற அன்றை ஒன்றுக்கொண்டு ஒன்றியினால் கொடுமையை உடைய பினிமுகம் என்னும்யாணையொழுத்து - வழிபட-

பினிமுகம் என்பதற்கு மயில் என்னும் பொருள் கொள்ளலாம் தூபம் காட்டி குறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாடி முருகனை வழிபடுதல் பழையதால் வழக்கம். குறிஞ்சி பாடுமின், நறும்புகை எடுமின் என்பது சிலப் பதிகாரம் “ஐயவிசிந்தி நறை புகைத்தாய் மலர் தாழய்க்” புறப் பொருள் வெண்பாமாலே.

“வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட ஆண்டாண்டு உறைதலும் அறிந்தவாரே”

தன்னை விரும்பும் அன்பர்கள் தாம் விரும்பியபடியே அடைந்து வணங்க அங்கங்கே உறைவதும் நான் அறிந்த வண்ணமாகும் இவ்வாறு வழிபட்டவர்கள் தாம் வேண்டிய வற்றை வேண்டியபடியே பெற்று நன்றியறிவுடன் வழிபட அங்கங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறான் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

முருகனைத் தரிசிக்கும் வழி

முருகன் எழுந்தருளிய தலங்களைக் கூறி அங்கங்கே. முனி வரும் தேவரும் பிறகும் வழி படுவதைக் கூறி, கோயில் கட்டி வழிபடும் இடங்கள் அல்லாத வேறு பல இடங்களையும் கூறி, கடைசியில் குறமகள் செய்யும் வழிபாட்டையும் கூறி, முருகன் எவ்வாறு எல்லா வகையான மக்களாலும் வணங்கப் பெறுகிறான் என்பதைப்படில்படுத்தினார் நக்கிரே தேவனார். முருகன் மலை மேல் இருக்கிறான், சமவெளியில் இலங்குகிறான். காட்டில் ஓளிர்கிறான். நாட்டில் திகழ்கிறான், ஆற்றில் இருக்கிறான், குளத்தில் இருக்கிறான், மனிதசுர்கள் கூடுகின்ற இடத்தில் இருக்கிறான், மனிதசுஞ்சாரமே இல்லாத இடத்திலும் விளங்குகிறான்.

அழகிய மலை இலும் அவன் அருள் ஓளிர்கிறது, அவனை வழிபடுவோர்களில் தான் எத்தனை வேறுபாடுகள்! அழகிய தேவமகளீர் அவனுடைய ஆட்சிக்குரிய குறிஞ்சி நிலத்துக்கு வந்து தம்மை அழகு செய்து கொண்டு அவனை வாழ்த்து கிறார்கள். போர்க்களத்தில் உணவு பெற்ற பயங்கரமான பேயும் அவனை வாழ்த்துகிறது இந்திராதி தேவர் களும் தம்முடைய குறை முடிய வேண்டுமென்று அவனை வந்து பணிகிறார்கள். கொலையே புளிவேடர்களும் அவனைப்பாடிக் கூத்தாடுகிறார்கள். எல்லாம் கற்று உயர்ந்த ஞானியரும் அவனை வணங்கி இன்புறுகிறார்கள். ஒன்றும் அறியாத வேல னும் வழிபட்டு மகிழ்கிறான்.

முனிவர்கள் போற்றுகின்றனர். அந்தனோர் ஏத்துகின் றனர் என் முழுமூர்த்திகளுமே வாழ்த்தி வணங்குகிறார்கள். தூபம் காட்டி சூறிஞ்சிப் பண்ணைப்பாடியே முருகனை வழி படுங்கள்.

“ஆண்டாண்டு ஆயினும் ஆக; காண்தக முந்து நீ கண்டுழிஃ”

நான் கூறிய அவ்விடங்களானதும் பிற இடங்களானதும் அவனை நினைந்து வழிபடுவதற்குரிய உணர்வைத் தூண்டுவதற்கு ஏற்றதாக முந்தி நீ கண்ட இடத்தில்.

“காண்தக
முந்துநீ கண்டுழி முகன் அமர்ந்து ஏத்திக
கைதொழு உப் பரவிக்காலுற வணங்கி”

காண்பதற்கு தக்க வண்ணம் முதலில் நீ அநுபவத்தால் உணர்ந்த இடத்தில் முகம் மலரத்துதித்துக் கையால் கும் பிட்டு வாழ்த்தித் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி ஏத்து வாயாக.

“தெடும் பெருஞ்சிமையத்து நீலப்பைஞ்சை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆற்றம் செல்வ”

உயர்ந்த பெரிய இமயமலைச்சிகரத்தில் நீல நிற முடைய தருப்பை வளர்ந்த பசிய சுனையாகிய சரவணப்பூம் பொய் கையில் ஐந்து பூதங்களின் அதி தெய்வங்களில் ஒருவனையை அக்கினி தேவன் முதலில் ஏற்றுச் சென்று கொடுக்க, முறையே சென்று தங்கி. ஆறு கார்த்திகை மாதர் பெற்று வளர்த்த வரைப்போல சீராட்ட ஆருகத்தங்கிய செல்வனே;

“ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ,”

கல்லாலமரத்தின் அடியிலே எழுந்தருளிய தென்முகக் கடவுளாகிய சிவபெருமானுடைய புதல்வனே

“மால்வரை
மலைமகள் மகனே, மாற்றேர் கூற்றே”

பெருமையையுடைய பக்கங்களையுடைய இமயமலையின் மகளாகிய பார்வதுயின் புதல்வனே! பகைவர்களுக்கு யமனைப் போன்றவனே!

“வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ”

வெற்றியையும் வெல்லும் போரையும் உடைய கொற்றவையின் திருமகனே,

“இழை அணிசிறப்பிற் பழையோள் குழவி”

அணிகலன்களை அணிந்த சிறப்பையுடைய பழையவளாகிய பராசத்தியின் குழந்தையே,

“வானேர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ”

தேவர்கள் வணங்கிய, வில்லை ஏந்திய, படைத்தலைவனே!

“மாலைமார்ப, நூலறி புலவ,”

சரவணபவனே, கார்த்திகேயனே, சிவகுமாரா, பார் வதி நந்தனு, தூர்க்காசதா, பராசத்திமகனே, தேவசேனைதிபதி, இன்பமலையனிவோய் என்றமுருகனை ஏத்திப்புகழும்படி இது வரையில் சொல்வி மேலும் சொல்லுகிறார். எல்லாநூல் களையும் அறிந்த பேரறிவாளனே,

“செகுவில் ஒருவ, பொருவிறல் மள்ள”

போரில் யாரும் ஒப்பு இல்லாதபடி நிற்பவனே, பொருகின்ற வெற்றியையுடைய இளையவர்வனே.

“அந்தனர் வெறுக்கை! அறிந்தோர் சொன்மலை!”

அந்தனர்களின் செல்வமே; மெய்யனர்ந்தவர்களுடைய சொற்களெல்லாம் தொக்க தொகுதியாக விளங்குபவனே.

“மங்கையர் கணவ, மெந்தர் ஏறே!”

முருகன் மகளிர் விரும்பும் கணவனுக இருக்கிறான். காரணம்; அவன் சிறந்த ஆண்மையை உடையவர்களில் சிறந்தவனுக இருத்தல், வலிமையுடைய மெந்தர்களுக்குள் சிங்கம் போல் விளங்குகிறான்.

“வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெரும் செல்வ”

வேல்பொருந்திய பெரிய கைகளால் அமெந்த பெரிய செல் வத்தை உடையவனே!

“குன்றம் கொன்ற குன்றுக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவு”

கிரவுஞ்ச மலையை அழித்த குறையாத வெற்றிச் சிறப்புடைய வாளை முட்டுகின்ற உயர்ந்த மலைகளையுடைய குறிஞ்சி நிலத் துக்கு உரிய தலைவனே!

“பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே”

சாதி, சமயம், இனம், நாடு மொழி ஆகியவற்றால் வெவ்வேறுக இருக்கும் பலவகையினரும் புகழ்கின்ற நல்ல மொழி களுக்கு உரியவனுகிய புலவர்களுக்கு ஆண்சிங்கம் போன்ற வனே!

“அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருகு”

மரபு என்பது இலக்கணம், பெறுவதற்கரிய இலக்கணங்களால் வந்த பெரிய திருநாமமாகிய முருகன் என்னும் திருநாமத்தை உடையவனே!

முருகை உடையவன் முருகன். அந்தத் திருநாமத்தைப் பெறுவதற்குரிய மரபு அல்லது தகுதி யாவருக்கும் இல்லை. அது பெறுவதற்கு அரியது அதைப் பெற்றவன் முருகன். அவன் திருநாமம் பொருளாலும் சுலையாலும் பயனாலும் மிகப் பெரியது. அது பெரும்பெயர்.

முருகனிடம் உள்ள அந்தகல்யாண குணங்கள் ஒப்புச் சொல்லுதற்கு இயலாத நிலையில் உள்ளன. முருகு என்னும் சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் உண்டு. நிகண்டு களில் அவற்றைக் காணலாம். எல்லாவற்றையும் தொகுத்துக் காட்டும் தமிழ்ப் பேரகராதியில் இளமை, மணம், அழகு, தெய்வத்தன்மை, வெறியாட்டு, வேள்வி, திருவிழா, பூத் தட்டு, தேன், கள், எலுமிச்சை, அகில், எழுச்சி, விறகு, காதணிவகை என்ற பொருள்கள் உள்ளன.

இவற்றில் தலைமையானவை மணம், தெய்வத்தன்மை, இளமை, அழகு என்பவை இந்த நான்கையும் குறிப்பாக நக்கிரே பின்பு திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறுகிறார்.

“மணம் கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி”

என்று 290 ம் அடியில் சொல்கிறார் மணமும் தெய்வத் தன்மையும் இளமையும் நலமாகிய அழகும் அவன் தன் திருவுருவத்தில் காட்டுவான் என்று கூறுகிறார்.

இந்த நான்கு மரபுகளும் கடவுள் திருவுருவங்களில் வேறு யாருக்கும் அமையாத வகையில் முருகனிடம் சிறந்து நிற கின்றது. அழியாத ஞான மனமும், அருளென்னும் தெய்வத் தன்மையும், என்றும் அழியாத இளமையும், என்றும் மாருத பேரழகும், உடையவன் முருகன். அவன் ஞானஸ்தந்தன்! கருணை சூரி முகங்களாறுடைய பேரருளாளன் என்றும். அழியாத இளமைக்காரன், ஆயிரம் கோடி காமர் அழகெலாம் திரண்டு ஒன்றுகி மேவினாலும் இளையாகாத வடிவமூல் கன், ஆகவே அவன் இயல்புகள் பிறரால் பெறுவதற்கரியன். அத்தகைய முருகு அவனிடம் இருப்பதனால் அவன் திருநாமம் வேறுயாருக்கும் பெறற்கு அரியதாயிற்று. பரிபாடலும் “பெரும் பெயர் முருகு!” என்று அவனைப் பாராட்டும். அவ்விதமாகிய முருகனருள் பெற்ற முனிவன் ஸ்ரீ கிஃவா. ஐ. அவர்களே “பெரும் பெயர் முருகன்” என்னும் பெயரில் ஒரு புத்தகம் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

முருகன் என்னும் திருநாமம் பல பொருள்களையும் தன்னுள் அடக்கி நிற்கிறது; ஞானபண்டிதா, அருளாளா, பாலசுப்பிர

மணியா, சுந்தரமூர்த்தி, பக்தர்களுக்குத் தேவைகும் இறைவா, வேள்வி காவலா, என்று பல திருநாமங்கள் கூறிப்பெறும் பயனை அந்தத்திருநாமம் ஒன்றை ஒதிப் பெறலாம். அதனால் தான் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அது சொல்லால் ஒன்றாக நின்றாலும் அதைத்திருநாமங்கள் என்று சொல்கிறோம்.

“மொழிக்குத் துணை முருகா எனும் நாமங்கள்”
(கந்தர் அலங்காரம்)

“நசையுநர்க்கு ஆர்த்தும் இசைபேராள்”

தன்பால் விரும்பி வந்தவர்களுக்கு அவர் விரும்பியதைத் தந்து நிரம்ப நுகரச் செய்யும் பெரிய புகழை உடையவனே

“அலர்ந்தோர்க்கு அளிக்கும் பொலம்பூண் சேன்ய்”

துன்புற்று நிர்க்கதியாக வந்தவர்களுக்கு அருள் வழங்கிக் காப்பாற்றும், பொன் அணிகலன்களை அணிந்த, செல்வன் ணமேனிப் பெருமானே;

“மண்டுஅமர்க் கடந்தநின் வென்று ஆடு அகலத்துப் பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகைமு நெடுவேள்”

மேல் நெருங்கி வருகின்ற போர்களை வஞ்சியாமல் எதிர் நின்று முடித்து நின்னுடைய வென்றாகின்ற மார்பிளை பரிசிலர்களைப் பாதுகாக்கும் அழகையுடைய நெடியவேளே.

“பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்”

தேவரும் முனிவரும் பிறருமாகிய பெரியவர்கள் துதிக்கின்ற பெரிய திருநாமத்தை உடைய கடவுளே.

“குர்மருங்கு அறுத்த மொயம்பின் மதவளி”

குரங்கு குலத்தை அடியோடு அழித்த மார்பையுடைய மிக்க வலிமையைப் பெற்றவனே!

இயவுள் — என்பது மிக அரிய சொல் — அதற்குத் தலைவன் என்றும் கடவுள் என்றும் சொல்வார்.

“போர்மிகு பொருந! குரிசில்!

போரிலே சிறந்து விளங்கும் வீரனே தலைவனே! பொருபவன், பொருநன், குரிசில் என்பதற்கு உபகாரி என்னும் பொருள் கொள்ளலாம். இவ்வாறு யான் அறிந்த அளவினாலே இருபத்காறு நா மங்களைச் சொன்னேன். இவற்றே நின்று விடவில்லை. எனக்குத் தோன்றிய அளவுக்குச் சொன்னேன் என்று கூறுகிறோர் நக்கிரபுவன்.

“எனப்பல யான் அறிஅளவையின் எனப்பல ஏத்தி, ஆனாது”

என்று பல வகையாக நான் அறிந்த இந்த அளவிலே சொல்ல வேண்டியவற்றை விடாமல் சொல்லித் துதித்து - அமையாமல்

“நின் அளந்து அறிதல் மன உயிர்க்கு அருமையின் நின்னடி உள்ளி வந்தவன்”

நின்னை அளந்து அறிவது உலகில் நிலை பெற்ற உயிர்களுக்கு அருமையாதலால் நின்னுடைய திருவடியைத் தரி சனம் செய்ய என்னி வந்தேன்,

“நின்னெடு புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய்”

நின்னேடு ஓப்பார் இல்லாத ஞானமுடையவனே!

“எனக் குறித்தது மொழியா அளவையின் என்று கூறி நீ என்னியலை அணைத்தையும் சொல்லாமல் இருக்கும் போதே.

“குறித்துடன் வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூளியர் சாறுஅயர் களத்து வீறுபெறக் தோன்றி, அளியன்தானே முதுவாய் இரவலன் வந்தோன் பெரும், நின்வண்புகழ் நயந்தென இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தி”

நீ எண்ணியதை அறிந்த உடனே, வேறுவேறுன் பலவடி வங்களை உடைய சூரியபல ஏவலாளர்கள் விழா நிகழ்த்தும் இடத்தில் சிறப்புண்டாகும் படியாகத்தோன்றி முருகனை நோக்கி இவன் இரங்கத்தக்கவன்; அறிவு வாய்ந்த இரவலன், ஈக்கயால் வந்த நின்புகழைக் கேட்டு விரும்பி இனியவையும் நல்லவையுமாகிய சொற்களையும் திருநாமங்களையும் நன்றாகப் பல பலவாகக் கூறித்துதித்து வந்தான் பெருமானே — என்று சொல்ல

தெய்வம் சான்ற திறவிளைங்கு உருவின்
வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந்து எய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇ”

தெய்வத்தை தன்மைவாய்ந்த பராக்கிரமம் விளக்குகின்ற உருவத்தோடு ஆகாயத்தை அளவிய உயரத்தை உடைய முருகன் நீ உள்ள இடத்துக்கு வந்து அடைந்து, காண்பவருக்கு அச்சத்தைத்தரும் நெடிய கோலத்தை அடக்கிக் கொண்டு

“பண்ணைத்தன்
மணம்கமழ் தெய்வத்து இளநலம் காட்டி.

மிகப்பழையதாகிய தன்மைகுத் திருவுருவத்தை முருகன் காட்டுகிறான். முருகன் என்பது முருகை உடையவன் என்ற பொருளை உடையது முருகு என்பதற்கு பலபொருள் உண்டென்பதைப் பார்த்தோம் அவற்றின் தலைமையானவை நான்கு. மனம் தெய்வத்தன்மை, இளமை, அழகு, என்பன அவை. நங்கீரசுவாயிகள் இந்த நான்கையும் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்கிறார். முருகன் தன்னை நாடிவந்த புலவனுக்கு மணங்கமழ் கோலத்தைக் காட்டுகிறான் தெய்வத்திருக்கோலத்தைக் காட்டுகிறான். இளமை உருவத்தைக் காட்டுகிறான்.

எழில் நலம் நிரம்பிய வடிவத்துடன், எழுந்தருளுகின்றான். “மணம் கமழ் தெய்வத்து இளநலம்”, இந்த சொற்களில்

இந்த இயல்புகளைக் காணுகிறோம், இத்தகைய மனமும் அருளும் இளமையும் அழகும் இணந்து கண்ணையும் கருத்தையும் கவ்வும் அற்புதக் கோலத்தைத் தரிசிக்கும்படி முருகன் புலவனுக்குக் காட்டுவானாம்.

“அஞ்சல் ஒம்புமதி, அறிவுள்ளின் வரவுளன் அன்புடை நன்மொழி அளைஇ”

அஞ்சல் விட்டுவிடு, உன்வரவைமுன்பே அறிவேன் என்று அன்புடைய நல்ல மொழிகளைச் சொல்லி

விளிவிளின்று
இருள்ளிற முந்தீர் வளைஇய உலகத்து
ஒருநீ ஆகத்தோன்ற, விழுமிய
பெறல் அரும் பரிசில் நல்குமதி;

இருளின் நிறத்தைப் பெற்ற கடல் வளைந்து கழிந்த உலகத்தில் என்றும் அழிவே இல்லாமல், நீ ஒருவனே தலைவனுக்கு தோன்றும்படி, எல்லாவற்றிற்கும் மேலான, வேறு எங்கும் பெறுவதற்கு அரிய பரிசிலாகிய சீவன்முத்தியை அருளுவான்

“பலவுடன்

வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில் கூமந்து
ஆர முழுமுதல் உருட்டி, வேரல்
பூவுடை அலங்குசினை புலம்ப வேர்கிண்டு

பலசிறிய அருவிகள் ஓருங்கே பலவேறு துணிக்கொடிகளைப் போல வளைந்து, அசைந்து, அகிலகட்டைகளைச் சுமந்து சந்தனமரத்தின் அடிப்பாகத்தை உருட்டி, சிறுமங்கிலின் பூவையுடைய அசைகின்ற கொம்பு பூவில்லாமல் மொட்டையாகும்படி அதன்வேரைப்பினாந்து

“வின்பொரு நெடுவரைப் பகுதியில் தொடுத்த
தண்கமழ் அலர் இருல் சிதைய

வானை முட்டுகின்ற உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் வண்டுகள்
அடைஅடையாக வைத்த குளிர் ந்த நறுமணம் வீசிப்
பரவியிருக்கும் தேன்டைகள் சிறைய

“நன்பல

ஆசினி முதுகளை கலாவ, மீழிசை
நாக நறுமலர் உதிர”

நல்வனவாகிய பல ஈரப்பலாக்களின் முதிர்ந்த சௌகள்
உதிர்ந்து கலக்கவும், மேலே உள்ள சுறுபுன்ஸையின் மணம்
விசும் மலர்கள் உதிரவும்.

“யூகமொடு

மாழுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்
இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசி”

கருங்குரங்குகளோடு கரிய முகத்தையுடைய ஆண்குரங்கு
கள் நடுங்கவும், பூவைப் போன்ற புள்ளிகளையுடைய நெற்
றியையுடைய கரிய பெண் யானை குளிர்ச்சி அடையும்படி
யும் வீசி,

“பெருங்களிற்று

முத்துடைவான் கோடு தழிஇத் தத்துற்று

நன்பொன் மண்நிறம் கிளரப் பொன்கொழியா

பெரிய ஆண்யானைகளின் முகத்தையுடைய வெண்மையான
தந்தங்களை வாரிக்கொண்டு, குதித்து நல்ல பொன்னும்
மணியும் தன் நிறம் நன்றாக ஒளிரும்படி செய்து; பொன்
ளைக் கொழித்துக் கொண்டு,

வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை
இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்
கறிக் கொடிக் கருந்துனர் சாய”

வாழையின் அடிமரம் முறியவும் தென்னைமரத்தின் மேலான
இளநீர்க் குலைகள் உதிரவும் தாக்கி, மிளகுக் கொடியில்
காய்க் கொத்துக் கீழே சாயவும்,

“பொறிப்புற
மடநடை மஞ்சளை பலவுடன் வெரீக்

கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழெலாடு
இரும்பளை வெளிற்றின் புன்சாய் அன்ன
குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்
பெருங்கல் விடர் அளோச் செறியக் கருங்கோட்டு
ஆமா நல்வறு சிலைப்பச்

பொறிகளை உடைய மேற்புறத்தையும் மெத்தென்ற நடை
யையும் பெற்ற மயில்கள் பல ஓருங்கே அஞ்சவும்,

காட்டுப்பன்றியோடு கரியபனமரத்தின் உள்சோற் றி லே
பள்ள புன்மையான சிலாம்பைப்போன்ற நீறம் பெற்ற
மயிலரையுடைய உடம்பையும் வலைந்த அழியையும் பெற்ற
கரடிகள் பெரிய மலையின் பிளப்பிலே உள்ள குகைகளிலே
சென்று சேரவும் கரிய கொம்பையுடைய காட்டுமாடு
களின் காலைகள் முழங்கவும்.

சேண்டின்று

இழுமென இழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழவோனே.

மலையின் உச்சியாகிய நெடுந்தாரத்திலிருந்து இடையீடில்
ஸாமல் இழுமென்ற ஒசையுடன் இறங்கிவரும் அருவியை
யுடைய பழமுதிர்சோலை மலையை உடையவனுகிய முருகன்

முற்றும்

வெள்ளபாக்கள்

உள்ளத்தில்லை

குன்றம் எறிந்தாய் குரைகடவில் கூர்த்திந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருப்படையாய் — என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறார்ந்தான் ஏறே
உளையாய் என்னளத்துறை (1.)

என்றும் இளமையும் அழகும் வீரமும் கொண்டவனுக முருகன் திருக்கோலம் கொண்டதே அன்பார்களின் மனத் தில் தியானமுர்த்தியாக உறையத்தான். ஆகவே அவனுக்கை திருக்கோலத்தை என்னி என் உள்ளத்தில் உறை என்றார்.

வீரன்கை வேல்

குன்றம் எறித்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும் அன்றங்கு அமர்க் கிடர் தீர்த்ததுவும் — இன்றென்னைக் கைவிடா நின்றதுவும் கறபொதும் பிற்காத்ததுவும் மெய்விடா வீரன்கைவேல். (2.)

சிரவஞ்சம் என்னும் மலையை அழித்ததுவும் அகரர்களின் வலிமை குறைந்து, அழியப்போர் செய்ததுவும், தேவர்களுக்கை இன்னல்களைப் போக்கியதும் இன்று என்னைக் கைவிடாமல் பாதுகாத்து நின்றதும் மலைக்குக்கையில் நக்கீரர் முதலானுள்ளைக் காத்ததுவும் மெய்யை அகன்று நில்லாத வீரனுகிய மருகனுடைய திருக்கரத்தில் உள்ளவேல்.

கொற்றவேல்

வீரவேல் தாரைவேல் வின்னேர் கிறைமிட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் — வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் கூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை. (3.)

வீரத்தையுடையவேல், நீட்சியையுடையவேல் தேவர்களின் கிறையை மீட்ட தீரத்தையுடையவேல் செய்யநிறமுடைய முருகப்பெருமான் திருக்கரத்தில் உள்ளவேல் கடவில் குளித்துச் சூரைச்செதேடிய வேல், வெற்றி தரும் வேல், சூரனுடைய மார்பையும் கிரவுஞ்சமலையையும் துளைத் தவேல் நமக்குத்துணையாக இருக்கிறது.

இடும்பைக் குன்று

4. இன்னம் ஒருகால் எனகிடும்பைக் குன்றுக்குக் கொண்ணவில் வேல் கூர்த்திந்த கொற்றவா! — முன்னம் பனிவேய் நெஷங்குன்றம் பட்டுருவத்தொட்ட தனிவைல் வாங்கத்தகும்.

கொலையே பயின்ற ஆயுதத்தை உடைய சூரபன்மணைச் சங்காரம் செய்த பெருமானே! முன்பு பனியாலே மூடப் பெற்ற உயர்ந்த கிரவுஞ்சமலையில் புதந்து உருவும்படிய எவிய ஒப்பற்றவேலை இன்னும் ஒரு முறை என்னுடைய துன்பமாகிய குன்றை ஒழிப்பதற்கும் விடுவது தக்க செயலாகும்.

பன்னிருக்கப் பெருமான்

5. உண்ணை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன் பின்னை ஒருவரையான் என் செல்லேன் — பன்னிருக்கக் கோலப்பா! வாரேர் கொடிய வினாதீர்த்தருஞும் வெலப்பா! செந்தி வாழ்வே!

உண்ணைத்தவிர வேறுயாரையும் எனக்குத் துணையாக நம்ப மாட்டேன் வேறு ஒருவரை அடியேன் பின் நின்று வழி படமாட்டேன். பன்னிரண்டு திருக்காங்களையுடைய அழகுக் கோலத்தைப்பெற்ற முருகனே! தேவர்களுடைய கொடு மையான பாவத்தைப் போக்கி, அவர்களுக்கு நலம் செய்தருஞும் வேலாயுதப்பெருமானே! திருக்செந்தாரில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானே!

திருநாமப்பியன்

“அஞ்சமுகம்தோன்றின் ஆறுமுகம்தோன்றும் வெஞ்சமரில் அஞ்சலெனவேல் தோன்றும் நெஞ்சில் ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும் முருகா என்று ஒதுவார்முன்,,” (6.

அடியவர்களுக்கு ஏதேனும் அச்சம் உண்டானால் முருகன் அவர்கள் ஆறுதல் பெறும்படி தன்னுடைய ஆறுமுகங்களைக் காட்டியருளுான். மாற்றரும் கூற்றம் என்னும் பயத்தை முருகா என்று ஒதும் அடியவர்களுக்குப் போக்கும் கருணைக் கடல் முருகன் பழைய வெம்மையான சமரிலி எப்படி வேல் தோன்றி வெற்றியைப் பெரச் செய்ததோ. அப்படியே மனதில் நிகழும் வெவ்விய போராட்டங்களிலும் அது தோன்றி அச்சத்தைப் போக்கும். தம்மை இடைவிடாது தொடர்ந்து திருநாமத்தைக்கூறி அன்பு செய்யும் அடியவர்களுக்குக் குறிப்பறிந்து அருள்புரிய ஒடி வருவான் முருகன் ஆக அவர்கள் ஒருமுறை நினைத்து விட்டால் உடனே வந்து தன் இருதிருவடித்தாமரைகளையும் காட்டுவான் என்று சொல்லாமல் அவைகளே வந்து தோன்றும் என்கிறார் முருகா என்று ஒதும் அடியவர்களுக்கு அஞ்சவுது இல்லை. மனப்போராட்டம் இல்லை. எப்போதும் முருகன் திருவடித்துணை உண்டு.

நம்பிக்கை

முருகனே செந்திமுதல்வனே, மாயோன் மருகனே, ஈசன்மகனே — ஒரு கைமுகன் தம்பியே, நின்னுடைய தன்டைக்கால் எப்பொழுதும் நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.” (7.

பக்தர் முருகனைப்பார்த்துச் சொல்கிறார். முருகனே, அழகனே செந்திப்பெருமானே. மாமன் மாயோனுகிய திருமாவின் மருகனே பரமேசவரப்பெருமானின் புதல்வனே. அவருக்கு

ஒர் அண்ணர் இருக்கிறார் முகத்தில் இருந்து தொங்கும் துதிக்கையைப் பெற்றவர் யானைமுகன். அவரின் தம்பியே இத்தனை உறவினர்களிடத்தும் பாராட்டுப் பெறும் அழக ஞக இருக்கிற எம்பெருமானே. இனையவனே தண்டை அணிந்த அழகிய உன்திருவடிக்கோலத்தை எப்போதும் நம்பிக்கையோடு தொழுது வாழ்வேன். என்கிறார்.

நல்ல இடம்

3. காக்கக் கடவிய நீ காவா திருந்தக்கால் ஆர்க்குப் பரமாம்; ஆறுமுகவா! — பூக்கும் கடம்பா! முருகா! கதிர்வேலா! நல்ல இடங்கான் இரங்காய் இனி,

அறுமுகவா! என்னைப்பற்றிய கவலை எனக்கு இல்லாமல் நீயல்லவா எனக்காகக் கவலைப் படுகின்றவன்? அத்தகைநீ இப் போது புறக்கணிக்கலாமா? முருகனை அறுமுகவா! என்றார். முருகன் எங்கும் திருமுகமாய் எங்கும் திருக்கண்களாய் நின்று எல்லாவற்றையும் உணர்பவன், நான்முறையிடாமலே என் இடப்பெருக்களை அறிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் உடையவன். எனதுயர் எல்லாம் அறிந்தவன். முருகன் திருமார்பில் கடம்பாலையை அணிந்திருக்கிறான். போகத்துக்குரிய மாலை அது போர்க்குரிய கண்ணி வேறு. போகத்துக்குரிய மாலை வேறு. முருகனுடைய கண்ணி காந்தள் அமைதியாக வள்ளிநாயகியோடும் தேவயானையோடும் எழுந்தருளியிருக்கும் போது கடம்ப மாலையை அணிந்து கொண்டு விளங்குகிறான். இறைவனுக்குப்போகமும் யோகமும் அவசியமில்கூரியாயினும் உலகத்தார் மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்து இன்பவாழ்வு வாழவேண்டும் என்பதற்காக அவன் போகியைப்போல விளங்குகிறான். அவன் அப்படி இல்லாதொழிந்தால் உலகம் இன்பவாழ்வின்றி வீணைகி விடும் முருகா! கதிர்வேலா! முருகன் ஞானசக்தி யைக் கையில் ஏந்தியிருக்கிறவன், தன்னை அண்டினருடைய துயரத்தைப் போக்கும் அற்புதக் கருவி அது. சூர்மார்பும் குன்றும், துணைத்தவேல் உண்டே துணை என்கிறார்.

முருகன் என்னும் அரும்பெறல் மரபில் பெரும்பெயரும் ததிரவேலாகிய தனிப்படையும் உடையவன் கந்தவேள்வேலே விளங்குகையான் வேலுக்கும் அவனுக்கும் உள்ள உரிமையை அவனுடைய மூலத்திறுவுவத்தில் வேலையும் இணைத்து அமைக்கும் வழக்கத்தில் இருந்து உண்ணாலாம். ‘இரங்காய் இனி’ என்பதனால் உன்னுடைய இரகச்தத்துக்குடையவன் யான் என்பதைக் கூறுகிறார். தன்பம் உடையவரிடமும் இரங்குபவன் முருகன். ஆகவே தம்முடைய குறையைக் குறிப்பிட்டு “எனக்கு அருள் செய்ய வேண்டும் அதற்கு ஏற்ற பாத்திரம், என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

அரும் பெறல் மரபில் பெரும்பெயர் முருகன் பெரும் பெயர் முருகன் பெருமையைக் கூறும் திருமுருகாற்றுப் படையை பாராயணம் செய்பவர்கள். அந்நால் முடிந்த வூடன் இதுகாறும் சொல்லி வந்த வெண்பாக்கலோச் கூறி ததி செய்வார்கள். அப்படி அமைந்த அந்தப் பாடல்களின் பின்னால் இரண்டு வெண்பாக்கள் பாராயணம் செய்யும் முறையும் அதனால் உண்டாகும் பயணையும் கூறுகின்றன.

திருமுருகாற்றுப்படையைத் திருப்பரங்குனரத்தைச் சேர்ந்தக்கையில் இருந்து நக்கீரமாழினிவர் பாடினார் என்று வரலாறு அகலை ஒன்பதாவது வெண்பாவில் திருப்பரங்குனரத்தை நினைக்கிறார். இதனைப்பாடிய பக்தர் திருப்பரங்குனரத்துவ எழுந்தருளியிருக்கும் பள்ளிருக்கப் பெருமானுடைய பாதத்தை அனுகி அன்பர்கள் கரம் குவிப்பார்கள். அவனுடைய சன்னிதானத்தை அடையும் போதே அன் பாதார விந்தத்தை வட்சியமாகக் கொண்டு தரிசித்துக் கரத்தைக் குவித்துக் கொண்டே செல்வார்கள். பின்பு கண்ணுர அவன் திருமேனி அழகைக் கண்டு இன்புறுவார்கள் அது போல ஏ! நெஞ்சமே நீயும் செய்வாயாக’ என்று நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்துகிறார். கை கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்ட பிறகு, மிக்க ஆர்வத்துடன் திருமுருகாற்றுப் படையைச் சொல்ல வேண்டும். - தமிழ் நயம் செழுமிய அழகான பாடல் அது.

நீர் கொண்டு அபிசேகம் செய்து பூக்கொண்டு அர்ச்சித்து, பழம் முதலியன் கொண்டு நிவேதித்து பலவகையைப்பாரங்களுடன் செய்வதற்கு எல்லாராலும் இயலாது. அவ்வாறு செய்ய முடியா விட்டாலும் முருகனிடத்தில் பேரன்புடன் திருமுருகாற்றுப் படையை ஒத்தால் போதுமாம். முருகன் சந்திதாஸத்தில் இந்த நூலைப் பாராயணம் செய்வது பூசை செய்வதற்கு சமனாகும். சிலபெற்மான் சந்தர மூர்த்தி நாயனாரைப் பார்த்து அருச்சனை பாட்டேயாகும். ஆதலால் மண்மேல் நம்மை சொற்ற விழ் பாடுக! என்று திருவாய் மலர்ந்தகுளியதாக பெரிய புராணம் கூறுகிறது. அது போலவே இங்கும் திருமுருகாற்றுப் படையைப் பாராயணம் செய்வதுவே பூசைக்குச் சமனானது என்கிறார் பக்தர்.

பரங்குனரில் பன்னிருகைக் கோமான் தன்பாதம் கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு — சுருங்காமல் ஆசையால், நெஞ்சே, அணிமுருகாற்றுப்படையைப் பூசையாகக் கொண்டே புகல்

பயன்

நக்கீரர் தாம் உரைத்த நன்முருகாற்றுப் படையைத் தக்கோல நாள் தோறும் சாற்றினால் — முற்கோல மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித் தான் நினைத்த எல்லாம் தரும்.

நக்கீர மாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நல்ல திருமுருகாற்றுப்படையை ஒருவன் தன்னைப்பாது காக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு நாளும் பாராயணம் செய்து வந்தால், அவனுக்கு முன்னால் அழுகடைய பெருமை மிக்க முருகன் எழுந்தருளி வந்து அவனுடைய மனக் கவலையைத் தீர்த்தருளி அவன் நினைத்த எல்லாவற்றையும் வழங்குவான். எனவே திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு முருகப் பெருமானுடைய திவ்வியதரிசனமும் இடர் நீக்கமும் நினைத்த விருப்பங்கள் கைக்கூடுவதும் கிடைக்கும் என்பதை இந்தப் பாடல் தெரிவிக்கிறது.

ஒ

நன்றி

இந்துலை வெளியிட்டுத்தவிய நீர்வேவிக்கந்தகவாயி கோயிற் பரிபாலன சபையினர்க்கும், அணிந்துரை வழங்கிய கல்லூர் தி. முருகையன் அவர்களுக்கும் எம் மீது கொண்ட அங்கு காரணமாகக் குறுகிய காலத்தில் மிகவும் நீர்த்தியாக அச்சிட்டுத்தவிய செட்டியார் அச்சகத்தாருக்கும் அச்சப் பிழைகளை விழிப்புடன் திருத்திச் சொசெய்த ஆசிரியர் திரு. ம. க. நடராசா அவர்களுக்கும் எமது அன்பான நன்றியைத் தெரிவிப்பதுடன் இவர்கள் அனைவருக்கும் நீர்வைத் திருமுருகன் அருள் பரிபூரணமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்று மனப்பூர்வமாகப் பிராத்திக்கிண்ணேம்.

க. இராஜேந்திரக் குருக்கள்

அருள்மிகு கந்தகவாயி

தேவஸ்தானம்

நீர்வெலி.

2.2.88

செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பானம்.

வேலும் மயிலும் துணை

ஏர் கொண்ட பொய்கைதனில் நிற்கு மொரு
பேரரசின் இகைழ் விழில் பறவையாம்;
இது நிற்க நீரவிழில் கயலாம்; இதன்றி ஓர்
இலை அங்கும் இங்குமாகப்,
பார்கொண்ட பாதியும் பறவை தானுக அப்,
பாதியும் சேலதாகப்
பார்கொண்ட(டு) இமுக்க அது, நீர்கொண்டு இமுக்க
இப்படிக் கண்ட(து) அதிசயம் என,
நீர்கொண்ட வாவிதனில் நிற்குமொரு பேழவாய்
நெடும் பூத மதுகொண்டுபோய்,
நீள்வரை எடுத்தன் கீழ்வைக்கும் அதுகண்டு
நீதிநூல் மங்காமலே
சீர்கொண்ட நக்கீரனைச் சிறைவிடுத்தவா
செங்கிரை ஆடியருளே!
திரைளறியும் அலைவாய் உகந்த வடிவேலனே
செங்கிரையாடியருளே!

ஏன்பளிப்பு : “பகழிக்கூத்தர்”
ஏனு தொழிலும்
இனுவில்,